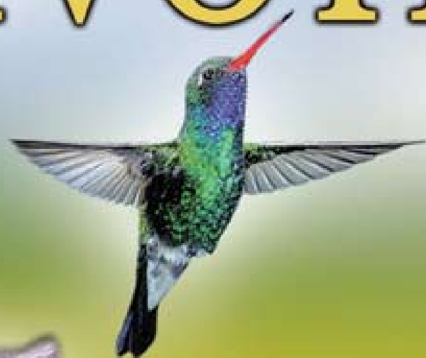
HARUN YAHYA

SVIJET ŽIVOTINJA

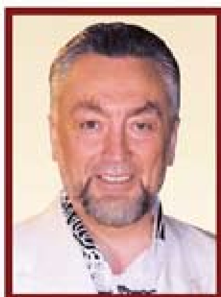

Draga djeco, u ovoj knjizi ćete se upoznati sa životinjama iz vaše okoline, ali i sa životinjama koje možda nikada prije niste vidjeli i čija imena nikada niste čak ni čuli, sa njihovim tajanstvenim i simpatičnim svijetom. I, sve ove životinje postat će vam veoma drage. Sa divljenjem i čuđenjem čitati ćete kako su životinje u stanju obavljati određene poslove.

Ono što od nas traži Allah dž.š., Stvoritelj ovih simpatičnih životinja, je da razmišljamo o Njegovoj neograničenoj moći i umjetnosti dok posmatramo njihove ljepote, da uočimo da je sve On stvorio. U isto vrijeme da Ga, mnogo volimo i zahvaljujemo Mu na ovim neograničenim ljepotama koje je stvorio radi nas.

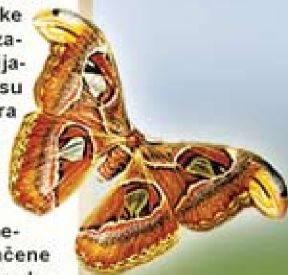
Tako, nakon čitanja ove knjige, trebate posmatrati sva živa bića koja vas okružuju.

BILJEŠKE O AUTORU

Adnan Oktar, koji koristi pseudonim Harun Yahya, rođen je 1956. godine u Ankari. Od '80-ih godina naovamo napisao je niz djela iz oblasti vjere, nauke i politike. Napisao je veoma značajna djela koja iznose neosnovanosti teorije evolucije, obmanjivačke metode evolucionista i mračne povezanosti darvinizma sa krvavim ideologijama. Knjige Haruna Yahye usmjerene su ka širokoj čitalačkoj publici, bez obzira da li su oni muslimani ili ne, i bez obzira kojoj rasi i naciji oni pripadali. Zajednički cilj svih autorovih djela je podsticanje čitaoca na razmišljanje o temeljnim postavkama vjere, kao što su Allahovo postojanje, Negova jedinost i budući svijet (ahiret) i iznošenje neosnovanosti ateističkih sistema i njihove izopačene prakse. Do danas, oko 250 njegovih djela je prevedeno na 57 jezik. Djela Haruna Yahye će, uz Božiju pomoć, biti povod da ljude u XXI stoljeću dovedu do mira i spokojstva, čestitosti i pravde, do ljepota i blagodati, koji su opisani u Kur'anu.

بسم الله الرحمن الرحيم

الله
رسول
محمد

SVIJET ŽIVOTINJA

HARUN YAHYA

BILJEŠKE O AUTORU

Adnan Oktar, koji koristi pseudonim Harun Yahya, rođen je 1956. godine u Ankari. Nakon osnovnog i srednjeg obrazovanja koje je stekao u Ankari, školuje se na fakultetu primijenjenih umjetnosti na Mimar Sinan univerzitetu i na filozofskom fakultetu Istanbulskog univerziteta. Od osamdesetih godina naovamo, napisao je niz djela iz oblasti vjere, nauke i politike. Autor je napisao veoma značajna djela koja iznose neosnovanosti teorije evolucije, obmanjivačke metode evolucionista i mračne povezanosti darvinizma s krvavim ideologijama.

Pseudonim Harun Yahya je nastao kao spomen i izraz poštovanja prema dvojici vjerovjesnika, Harunu i Yahyi, a.s., koji su se borili protiv demantirane jevrejske misli. Simbolika autorova korištenja Resulullahova pečata na koricama knjiga jeste u vezi sa sadržajem ovih knjiga. Pečat simbolizira Kur'an, kao posljednju objavu Allaha, dž. š., i vjerovjesnika Muhammeda, a.s., kao hatemu'l-enbijaa. Sva svoja djela autor je, također, zasnovao na dva osnovna temelja: Kur'anu i sunnetu Muhammeda, a. s. Na taj način on ima za cilj da kaže „posljednju riječ“ koja će, jednu po jednu, pobiti sve temeljne tvrdnje ateističke filozofije i ideologije i u potpunosti ušutkati ateističke prigovore uperene protiv vjere. Resulullahov pečat je korišten kao dova namjere izgovaranja ove „posljednje riječi“.

Zajednički cilj svih autorovih djela jeste širenje kur'anskih informacija i saopćenja širom svijeta i na taj način podsticanje ljudi na razmišljanje o temeljnim postavkama vjere, kao što su Allahovo postojanje, Njegova jedinost i budući svijet (ahiret) i iznošenje neosnovanosti ateističkih sistema i njihove izopačene prakse. Veliku pažnju privukla su djela Haruna Yahye u mnogim zemljama širom svijeta od Indije do Amerike, od Engleske do Indonezije, od Poljske do Bosne i Hercegovine, od Španije do Brazila. Djela, koja su prevedena na mnoge jezike poput engleskog, francuskog, njemačkog, bosanskog, talijanskog, španskog, portugalskog, pakinstanskog (urdu), arapskog, albanskog, ruskog, ujgurskog i indonežanskog prati široka čitalačka publika.

Ova djela bila su povod da mnogi ljudi postanu vjernici, a i povodom da mnogi učvrste svoje već postojeće vjerovanje. Svako ko pročita i analizira ove knjige uočit će njihov prepoznatljiv stil pun mudrosti, jezgrovitosti, jednostavnosti i srdačnosti te njihov naučni i racionalni pristup. Djela nose odlike kategoričnosti i apsolutne nespornosti. Nemoguće je da materijalističku filozofiju, ateizam i sve ostale zalutale filozofije i gledišta ubuduće iskreno brane oni koji pročitaju i ozbiljno razmisle o temama koje se obrađuju u njima. Ako, pak, budu branili, to može biti samo inatna emocionalna odbrana, obzirom da su se oni kroz ova djela uvjerili da su apsolutno pobijeni idejni oslonci ovih filozofija. Sve suvremene ateističke tendencije su idejno poražene u djelima Haruna Yahye.

Nesumnjivo, ove karakteristike potiču od nadasve efektnog stila i mudrosti Kur'ana. Sam pisac nije ponesen gordošću zbog svojih djela; jedina mu je namjera biti povod da da čitaoce usmjeri na pravi, Allahov put. Osim toga, od ovih djela autor nema nikakve materijalne zarade. Nikakvu materijalnu zaradu nemaju ni svi ostali uključeni u projekat publikovanja knjiga: od onih kojih rade na kompjuterskoj obradi teksta, dizajna stranica i korica, do onih koji su uključeni u marketing i distribuciju. Jedini im je cilj da svojim hizmetom postignu Allahovo zadovoljstvo.

Uzimajući u obzir ove činjenice, proističe da je i podsticanje na čitanje ovih djela, koja omogućavaju da se vidi ono što se prethodno nije vidjelo i koja su povod usmjeravanja na Pravi put, također jedan veoma značajan hizmet.

Umjesto preporučivanja ovih vrijednih knjiga, publikovati knjige koje mute ljudski razum, koje dovode do velikog misaonog nereda i koje su fiksirane generalnim iskustvom koje nema jak i prodoran uticaj u domenu odbrane vjere i razbijanju sumnja, će biti razlogom gubljenja vremena i truda. Sasvim je izvjesno da efektnu odbranu vjere nemaju djela koja su usmjerena ka isključivom naglašavanju autorovog književnog umijeća. Oni, pak, koji u aktualnom kontekstu gaje određene sumnje, će iz općih mišljenja čitalaca, gdje se sasvim jasno vidi efektnost ovog hizmeta, njegov uspjeh i iskrenost, moći shvatiti da je pobijanje ateizma i širenje kur'anskog morala jedini cilj djela Haruna Yahye.

Također se ne smije gubiti iz vida da je dominacija ateističke misli osnovni povod velikih svjetskih nereda, tiranija i stradanja koja doživljavaju muslimani širom svijeta. A način da se svijet oslobodi ovih nedaća leži u poražavanju ateističke misli, iznošenje vjerskih fakata i prezentiranje kur'anskog morala na način na koji to ljudi mogu poimati i sprovoditi u praksi. Uzme li se u obzir okruženje tiranije, intriga i anarhije, u koje se svijet svaki danom sve više nastoji uvući, postaje sasvim jasno da se ovaj hizmet mora obaviti što je moguće brže i efektnije. U protivnom, može biti veoma kasno.

Djela Harun Yahye, koja su u kontekstu ovog veoma bitnog hizmeta preuzela avangardnu ulogu, će, uz Božiju pomoć, biti povod da ljude u 21. st. dovedu do mira i spokojstva koji su opisani u Kur'anu, do čestitosti i pravde, do ljepota i blagodati.

Naslov originala:
The World of Animal

Autor:
Harun Yahya

Prijevod s engleskog:
Muharem Đulić

Urednik:
Nedžad Latić

Lektor:
Omer Resulović

Korektor:
Muharem Đulić

Desing:
Global Publishing

Izdavač:
NID Bosančica print

Za izdavača:
Nedžad Latić

Made in BiH

Sarajevo, avgust 2007

Štampa
Seçil Ofset
Yüzyil Mah. MAS-SIT Matbaacilar Sitesi
4. Cadde No: 77 Bagcilar - Istanbul / Turska
Tel: (+90 212) 629 06 15

www.harunyahya.com

ČITAOCU

- Sve autorove knjige u svjetlu kur'anskih ajeta govore o temama koje se tiču vjere i pozivaju čitaoce da uče Božiju riječ i da žive prema njoj. Sve teme u odnosu na Allahove ajete objašnjene su tako da ne ostavljaju mjesta sumnji ili pitanjima u čitaočevom umu. Knjiga svojim stilom, koji je iskren, jasan i tečan, brine se da svako, ma kojih godina da je ili iz koje socijalne grupe dolazi, lahko može da je razumije. Zahvaljujući svojoj efektivnoj i lucidnoj naraciji ona može biti pročitana u jednom dahu. Čak i na one koji snažno odbacuju duhovnost utječu činjenice ove knjige dokumenta i oni ne mogu poricati istinitost sadržaja
- Ova ili druge autorove knjige mogu se čitati individulano ili se o njima raspravljati u grupi. Diskusija će biti od velike koristi čitaocima koji se žele okoristiti knjigom, omogućavajući im da izmjenjuju svoja razmišljanja i iskustva.
- Osim toga, doprinos publikovanju i čitanju ovih knjiga, pisanih samo za stjecanje Allahovog zaodovljstva, bit će velika korist za islam. Autorova su djela izuzetno uvjerljiva i zato, u komunikaciji istinske religije s drugim, jedna od najefektnijih metoda jeste orhabriti ih da čitaju ova djela.
- Nadajmo se da će čitalac na zadnjim stranicama pročitati preglede njegovih drugih knjiga. Ovaj bogati izvor koji se bavi vjerom veoma je koristan i čita se s velikim zadovoljstvom.
- U ovim djelima nećete, za razliku od drugih djela, pronaći autorova lična mišljenja, objašnjenja bazirana na sumnjivim izvorima, neuočljiv stil vrijedan poštovanja s obzirom na temu ili beznadežne pesimistične argumente koji izazivaju sumnju ili devijaciju.

SADRŽAC

UVOD

Draga djeco, u ovoj knjizi ćemo, zajedno sa vama, otkriti savršenstva u stvaranju živih bića koja nas okružuju. Na narednim stranicama upoznat ćete se sa zbunjujućim i zanimljivim odlikama simpatičnih živih bića.

Čitajući ovu knjigu uvjerit ćete se da je Allah dž. š., stvorio sva živa bića u njaljepšem obliku i da sva ova bića odslikavaju Njegovu neograničenu ljepotu, moć i znanje.

Na pitanje "koliko poznajete životinja?", kao da čujemo odgovor: "Većinu". Dobro, a šta znate o načinu života vama poznatih životinja? Kako dolaze na svijet i kako žive; kako se hrane i kako dolaze do hrane?... Nije teško pogoditi da će vaš odgovor glasiti: "Ne znam baš mnogo.", ali čitanjem ove knjige doći ćete do veoma zanimljivih podataka u vezi s tim. Vidjet ćete mnogo savršenih i zapanjujućih odlika, kojima je Allah dž. š., obdario ova simpatična bića.

Većina ovih životinja blisko su vam poznate. Međutim, u ovoj knjizi upoznat ćete se sa životinjama, koje možda nikada prije niste vidjeli i čija imena nikada niste čak ni čuli, sa njihovim tajanstvenim i simpatičnim svijetom. I sve ove

životinje će vam postati veoma drage. Sa divljenjem i čuđenjem čitat ćete kako su životinje u stanju obavljati određene funkcije. Povrh svega, vidjet ćete i prelijepe fotografije koje će vam pomoći da prepoznate naprimjer noja, jednog od najbržih trkača na svijetu, tigra, jednog od najboljih skakača, vjeverice, koje imaju veoma oštre zube, i pauna privlačne ljepote. Međutim, budite sigurni da je to samo nekolicina od živih bića sa kojima ćete se upoznati... Na svijetu postoji neograničen broj živih vrsta.

Ono što od nas traži Allah dž. š., Stvoritelj ovih simpatičnih životinja, je da razmišljamo o Njegovoj neograničenoj moći i umjetnosti dok posmatramo njihove ljepote, da uočimo da je sve On stvorio i da sve Njemu pripada i da uživamo u ljepotama onoga što je On stvorio. U isto vrijeme da Ga, takođe, mnogo volimo i zahvaljujemo Mu na ovim neograničenim ljepotama koje je stvorio radi nas.

Stvaranje cijelog kosmosa, svih lijepih životinja, bilja, dana i noći ima samo jedan cilj,a to je uočavanje Allahove uzvišenosti i Njegovog svemoćnog stvaranja. Da možemo reći: "Kako je Allah dž. š., lijepo stvorio!". Tako, nakon čitanja ove knjige, trebate posmatrati sva živa bića koja vas okružuju.

Šta čekate?! Odmah okrenite stranicu i krenite u šetnju po životinjskom svijetu.

VJEVERICA: životinja koja voli orahe

U ovom poglavlju upoznat ćete se sa određenim zanimljivim odlikama kojima je Allah dž. š., obdario vjeverice kada ih je stvarao. Vaši prijatelji će se veoma iznenaditi onome što ste saznali o ovim malenim i simpatičnim bićima.

Vjeverice pretežno žive u šumama evropskog kontinenta. Veličine su oko 25 cm, koliko, dakle, dva vaša pedlja. Na stražnjem dijelu njihovog tijela nalazi se široki i od bujnih dlaka načinjen rep, koji je dugačak skoro koliko i njihovo tijelo i koji je uzdignut prema gore. Nesumnjivo, postoji razlog zbog koga je Allah dž. š., koji sve stvara sa određenim ciljem, vjeverici dao takav rep: zahvaljujući ovakvom repu, vjeverica bez gubljenja ravnoteže skače sa drveta na drvo.

Zahvaljujući svojim malim šiljatim noktima vjeverica se može penjati na drveće. Može trčati po granama, može da se klati sa glavom okrenutom prema dolje i da se tako kreće. Naročito sive vjeverice,koje sa najvisočije grane mogu sa lahkoćom skočiti na drugo drvo koje se nalazi na udaljenosti i od 4 metra. A kada leti, vjeverica širi prednje i zadnje noge i kreće se gotovo kao jedrilica. A njihov rep, koji se u toku leta spljošti, osigurava i ravnotežu, a ima i ulogu kormila, koje podešava pravac leta. Vjeverica je u stanju da se lagano, na četiri noge, spusti čak i kada skoči sa visine od 9 metara.

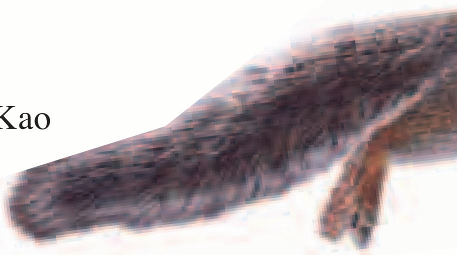
Sada još jednom razmislimo o onome što rade ove simpatične vjeverice... Sada i vi, takođe, znate da, bez pada i prevrtanja, vjeverica može skočiti sa jednog na drugo drvo i da su, štaviše, poput akrobate iz cirkusa, u toku leta u stanju činiti majstorske pokrete kao što je nišanjenje i slijetanje na veoma tanke grane.

Dobro, ali kako to one uspijevaju? Sve to vjeverice postižu zahvaljujući zadnjim nogama, oštrim očima, koje veoma dobro mogu procijeniti udaljenost, jakim kandžama i korištenju repa, koji ima veliku ulogu u održanju ravnoteže. Međutim, da li ste ikada razmišljali o tome ko je ove odlike dao vjeverici i ko ju je naučio da se koristi njima; kako vjeverica zna da treba živjeti na takav način? Obzirom da je nemoguće, da su vjeverice uzele u ruke lenjire i izmjerile visinu svakog drveta, dužine njihovih grana ili udaljenost drveta od drveta, kako onda vjeverice podešavaju udaljenost kada skaču sa drveta na drvo? Osim toga, kako se vjeverice mogu tako brzo kretati, a da pri tome ne zadobiju bilo kakve tjelesne povrede?

Bez ikakve sumnje, Allah dž. š., je Stvoritelj, koji je stvorio ove simpatične životinjice zajedno sa njihovim odlikama i On ih je podučio da se koriste ovim odlikama.

Štaviše, vjeverice posjeduju sve nadarenosti i fizičke odlike potrebne za dolazak do hrane koja uspijeva na visokom drveću, kao što je

orah, kesten, jezgro šišarke i lješnjak. Kao i sva ostala živa bića, i vjeverice su od strane Allaha dž. š., stvorene u obliku koji im omogućava da lahko dospiju do potrebne hrane.

U zimskom periodu vjeverice teško dolaze do hrane. Zbog toga one u toku ljetnjih mjeseci vrše prikupljanje hrane za zimu. Vjeverice su, dakle, životinje koje zimsku ishranu osiguravaju ranije. Međutim, prilikom uskladištavanja hrane, vjeverice su veoma oprezne. One ne deponuju voće i meso koje pronađu, zato što je to hrana koja se brzo kvari i tada bi vjeverice ostale gladne u hladnim zimskim danima. Zbog toga, vjeverice za zimu skupljaju samo teško kvarljive plodove kao što su; orasi, lješnjaci i šišarike.

A onaj koji vjevericama daje ova saznanja i koji na ovaj način osigurava njihovu ishranu je Allah, dž. š.. Ovdje dolazi do izražaja jedno od Allahovih svojstava. To Allahovo svojstvo je "Onaj koji daje hranu".

Korištenjem savršenog osjetila za miris, vjeverice, koje deponiraju hranu za zimu, uspijevaju pronaći lješnjake ili druge slične plodove koje su zakopale na različitim mjestima. Tako one uspijevaju osjetiti miris lješnjaka koji je skriven i ispod snijega dubokog čak i 30 centimetara.

Vjeverice hranu, koju nose u kesicama, odnose u svoja gnijezda. Hranu odjednom deponuu na različitim mjestima u jazbinama. Većina njih,

ZUBI KOJI SE OBNAVLJAJU

Vjeverice imaju veoma oštre i jake zube. U prednjem dijelu usta nalaze se sjekutići, uz pomoć kojih one glođu i razbijaju tvrde ljušture plodova, a u zadnjem dijelu duge usne šupljine nalaze se kutnjaci. Kada razbijamo orah, mi se koristimo kamenjem, čekićem ili posebnom metalnom alatkom specijalno napravljenom za tu svrhu. Što se tiče ovih malih životinja, one ovaj posao obavljaju veoma lahko i to jedino uz pomoć svojih oštrih zuba.

Da li ste se ikada zapitali:"Kako zubi vjeverice tokom cijelog njihovog života bivaju zdravi ili kako se kasnije hrane, odnosno kako jedu orahe i lješnjake one vjeverice čiji zubi su oštećeni"? Allah dž. š., koji je sve stvorio u jednom savršenom skladu, njihovim zubima dao je jednu veoma značajnu karakteristiku. Sada ćete se začuditi, zato što ćete se suočiti sa činjenicom da, ako se čak slome ili istroše, zubi vjeverice se obnavljaju i na mjestu starih odmah niču novi zubi. Stalnim izrastanjem, istrošeni zubi se obnavljaju sa donje strane. Štaviše, ovu karakteristiku Allah dž. š., nije dao jedino vjeverici, već i svim životinjama koje su primorane glodati svoju hranu.

međutim, kasnije zaborave ta mjesta. Ali, čak i to ima svoj razlog koji je određen od Allaha dž. š. Plodovi, koje vjeverice ostave i zaborave pod zemljom, vremenom puste korijenje i razviju se u novo stablo.

Kao i mnoga druga živa bića, i vjeverice, takođe, posjeduju metode sporazumijevanja koje međusobno koriste. Kada opaze neprijatelja, crvene vjeverice, naprimjer, mašu repom i počinju puštati uzbudljive glasove. Pored ovog metoda sporazumijevanja, vjeverice, koje se trčeći kreću po granama visokog drveća, svoje repove koriste, takođe, i za osiguranje ravnoteže. Isto tako one svoj pravac, mijenjaju okretanjem repa. Rep vjeverice ima istu funkciju kao i kormilo broda. Pored toga, njihovi brkovi predstavljaju jedan veoma značajan faktor u osiguranju ravnoteže. Vjeverica kojoj su osječeni brkovi, ne može očuvati svoju ravnotežu. U isto vrijeme, vjeverica noću koristi brkove za uočavanje predmeta oko sebe.

Da li znate, djeco, da postoje i vrste vjeverica koje lete? Sve vrste "letećih vjeverica", koje žive u Australiji i čija veličina se kreće od 45 do 90 centimetara, žive na drveću. Zapravo, ono što one rade ne može se nazvati baš uobičajenim letom. Kreću se praveći duge skokove sa drveta na drvo. Ove životinje, koje se među drvećem kreću leteći kao jedrilica, nemaju krila već letačke opne. Letačke opne "vjeverica leteći šećer", koje predstavljaju jednu vrstu letećih vjeverica, protežu se od prednjih do zadnjih nogu; uske su i imaju duge dlake nalik na rese. A kod nekih vrsta letačka opna

je u obliku opne načinjene od krznene kože. Ova opna proteže se do zgloba prednjih nogu. Leteća vjeverica baca se od stabla drveta i, pod utjecajem zategnute kože koja liči na jedrilicu, u stanju je odjednom preletjeti prosječnu razdaljinu od 30 metara. Zabilježeno je da su ponekad u stanju, u 6 uzastopnih skokova, preletjeti razdaljinu čak od 530 metara.

U stanju mirovanja male životinje veoma brzo gube toplotu i tako bivaju suočene sa mogućnošću mržnjenja, što za njih, a naročito kada spavaju, predstavlja jednu veliku opasnost. Međutim, Allah dž. š. je za sve žive vrste stvorio zaštitne mahanizme, koji ih štite od utjecaja vanjskih štetnih uvjeta. Naprimjer, živa bića poput vjeverice, svoj debeli rep nalik na krzno omotavaju oko tijela i spavaju sklupčene kao lopta. Rep vjeverice je gotovo poput kaputa ili jorgana. Zahvaljujući repu, spašavaju se od smrzavanja kada spavaju na niskim temperaturama.

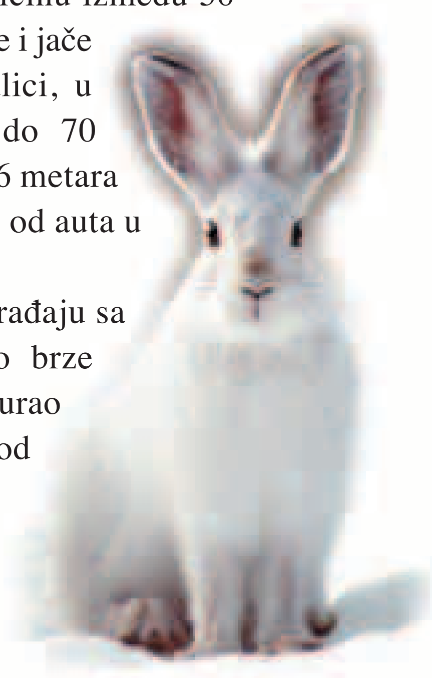
ZEC: životinja koja voli mrkvu

Šta velite na nova saznanja o zecu, simpatičnoj životinji koju mnogi od nas hranimo u svojim baštama i u kojoj uživamo dok milujemo one njene, kao snijeg bijele, dlačice i dok je posmatramo kako jede mrkvu? Pogledajmo, dakle, kakve to nama nepoznate, a zanimljive karakteristike posjeduje ova simpatična životija.

Ako se pokušate približiti zecu, odmah ćete uočiti kako on brzo bježi. Čak i kada oborene glave pase travu, ove simpatične životinje, zahvaljujući svojim dugim ušima, veoma lahko mogu primijetiti neprijatelja. Da li ste to znali? Zahvaljujući upravo ovom izoštrenom sluhu, veoma je teško približiti im se a da oni to ne primijete. Veoma velikom brzinom bježe, osjete li i najmanji glas ili pokret.

Kada porastu, zečevi dostižu veličinu između 50 i 70 centimetara. Zadnje noge su duže i jače od prednjih. Zahvaljujući ovoj odlici, u stanju su trčati brzinom od 60 do 70 kilometara na sat i načiniti skok od 6 metara dužine. Zec, dakle, može trčati brže od auta u gradskom saobraćaju.

Od svog stvaranja, svi zečevi se rađaju sa ovim odlikama. Stvarajući ih kao brze trkače, Allah dž. š., je zečevima osigurao brzo udaljavanje od neprijatelja i od opasnosti.

Šta mislite, kakav bismo odgovor dobili ako bismo zecu postavili pitanje "šta najviše voli jesti?"? Da, upravu ste, odgovor bi glasio: "mrkvu!" (usput, ne zaboravimo koliko je mrkva korisna za vid!). Dobro, a da li znate da zečevi žive u gnijezdima, koja kopaju pod zemljom, da baš u skladu sa njihovim podzemnim načinom života, mrkva raste prema dolje? Da, kao što ste i vi razumjeli iz ovog pitanja, mrkva je stvorena na najprikladniji način za podmirivanje zečevih potreba ishrane.

Allah dž. š., je takođe i za nas,, sve stvorio na način koji je najprikladniji za upotrebu. Sjetite se narandže koju vam vaši roditelji često daju u toku zimskih mjeseci. Da ispod kore narandža nije u obliku rježnjeva, bilo bi je veoma teško jesti. Međutim, Allah dž. š., koji je stvorio sve ono što nas okružuje, za nas je stvorio ovo, specijalno podijeljeno i upakirano, ukusno voće, koje nas, zahvaljujući vitaminu C, u toku zimskih mjeseci štiti od bolesti.

Vratimo se ponovo zecu! Zahvaljujući prednjim zubima, koji mu daju veoma simpatičan izgled i koji stalno rastu, zec veoma lahko uspijeva glodati mrkvu.

Allah dž. š., je sva živa bića obdario još mnogim drugim odlikama koje, pored ishrane, olakšavaju i druge životne potrebe. Na zemaljskoj kugli postoji mnogo različitih vrsta zečeva, koji imaju veoma različite karakteristike. Naprimjer, zečevi koji žive u hladnim predjelima su uglavnom bijele boje. Ovo je njihova veoma bitna karakteristika koja im omogućava lahko skrivanje, ili tešku uočljivost na snijegu. Osim toga, divlji zec, koji je znatno veći od ostalih, ima duže noge i uši. A što se tiče Američkog zeca, koji živi u pustinji, on ima krupnije uši. Ovakve uši od velikog su značaja za rashlađivanje zeca.

Većina životinja provode život u području koji sami sebi određuju u prirodi. To možemo uporediti sa čovjekovim životom u kući, koja je specijalno namjenjena njemu i njegovoj porodici. Životinje i životinjske zajednice se trude da ne ulaze u područja u kojima uglavnom žive drugi. Da bi označili svoje područje življenja, životinje koriste metode "ostavljanja mirisa". Naprimjer, radi označavanje svog područja, gazela po dugim tankim grančicama i travama ostavlja jednu materiju koju luče žlijezde smještene odmah ispod očiju i koja ima miris kao katran. Ovaj miris koristi kao upozorenje ostalim gazelama da je područje prethodno zauzeto od strane drugoga. A jedna vrsta jelena

(Renski jelen) ima mirisne žlijezde koje su smještene na vrhovima zadnjih nogu. Miris koji se pušta iz ovih žlijezda pomaže pri obilježavanju područja. Puštanjem mirisa iz žlijezda smještenim u čeljustima, zečevi, takođe, obilježavaju svoje područje.

Kao što vidite, Allah dž. š., je životinje stvorio sa veoma zanimljivim i bitnim karakteristikama. A kada se upoznamo sa svim ovim, mi ostajemo zadivljeni Allahovim savršenim stvaranjem. Podsjećamo da je Allah dž. š., Jedini Stvoritelj svih nas i zahvaljujemo Mu se. Ne zaboravite, djeco: Allah dž. š., je u Kur'anu naredio čovjeku da stalno razmišlja o Njegovim blagodatima i da bude zahvalan. U jednom kur'anskom ajetu On na slijedeći način saopćava da će nagraditi one koji su zahvalni:

...Mi ćemo sigurno nagraditi zahvalne. (Ali Imran, 145)

Draga djeco, i vi, isto tako, nikada nemojte zaboraviti na zahvalnost Bogu na blagodatima i ljepotama kojima ste obdareni i koje vas okružuju sa svih strana.

PAS: naš vjerni prijatelj

Psi su životinje koje su mnogo inteligentnije od mnogih drugih živih bića i koje je lakše dresirati od drugih. Oni koji su dobro obučeni, ponekada se koriste kao psi čuvari. Jedan takav pas u stanju je onesposobiti neko živo biće koje je i do 5 do 6 puta veće od njega samog. Međutim, veoma je interesantno da ovi psi, koji u trenucima opasnosti mogu biti tako opasni, svojim vlasnicima ne pričinjavaju nikakvu neprijatnost. Za svoje vlasnike u stanju su izložiti se opasnosti i svog vlasnika neće napustiti u bilo kako opasnoj situaciji.

Drugi razlog naše ljubavi prema psima nesumnjivo je i to što su oni veoma zabavni. Osim toga, veliko je zadovoljstvo predstavlja i izvođenje psa u šetnju. Još ako, povrh svega, ima dugu i lijepu dlaku i ako simpatično gleda, mi odmah poželimo da imamo jednog.

To što postoje stotine različitih vrsta pasa, različitih boja, malih i velikih, duge i kratke dlake, jedan je od najljepših pokazatelja da Allah dž. š., stvara na jedinstven način i bez uzora. U kur'anskim ajetima na slijedeći način se upozorava na jedinstveno stvaranje našeg Gospodara:

On je Stvoritelj nebesa i Zemlje! (...) On sve stvara, i samo On sve zna. To vam je Allah, Gospodar vaš, nema drugog boga osim Njega, Stvoritelja svega; zato se Njemu klanjajte; On nad svim bdi! **(Al-An'am, 101-102)**

Razmislite sada. Ako bi neko od vas zatražio da nacrtate psa, a da ga vi nikada prije niste vidjeli, da li biste uspjeli u tome? Naravno da ne biste uspjeli. A to je normalno. Ne samo vi, to niko ne bi bio u stanju učiniti. Zato što čovjek ne može napraviti ništa što nema svog uzora u prirodi.

Naprimjer, čovjek je napravio avion po uzoru na ptičiji sistem letenja. Roboti se proizvode oponašanjem sistema ljudskog organizma. Međutim, naš Stvoritelj je bez uzora i oponašanja, na jedinstven način stvorio neograničen broj živih bića. Simpatične pingvine koji žive u polarnim predjelima, lavove - kraljeve džungle, delfine, leptire, ptice, pčele... Ukratko, Allah dž. š., je Stvoritelj svih živih bića.

Allah dž. š., koji je svim živim bićima dao specifične karakteristike, i psima, je također, dao fizičke odlike koje se razlikuju od ostalih životinja. Naprimjer, pas ima 42 zuba, što je tačno za 10 komada više no što imamo mi. Tako su oni u stanju da sa lahkoćom izdrobe i samelju hranu, a naročito njihovu omiljenu poslasticu - kost. Osim toga psi, zahvaljujući

jednom specijalnom primjeru stvaranja, u mraku daleko bolje vide od čovjeka. Predmete u pokretu mogu uočiti sa mnogo veće udaljenosti. S druge strane, psi su u stanju čuti određene zvukove koje mi ne možemo čuti; glasove raspoznaju sa udaljenosti koja je četiri puta veća od udaljenosti sa koje čovjek raspoznaje. Naprimjer, zvuk pištaljke, koja se koristi prilikom naredbi psima i koju čovjek ne čuje, psi veoma lahko mogu čuti.

Osjetilo mirisa kod pasa je takođe veoma izraženo. Moždani centar mirisa kod pasa je 40 puta razvijeniji od ljudskog. Zbog toga, pseća sposobnost mirisa je daleko jača od ljudske.

Zahvaljujući svim ovim odlikama, psi namirišu divljač, prate im trag, pronalaze i čak sa kilometarske udaljenosti donose ulov koji su ustrijelili lovci. Policijski psi, kojima se da da pomirišu samo mali predmet ili dio odjeće, u stanju su pronaći vlasnika toga. Naprimjer, Sen Bernard pas, ma znate, to su oni veliki psi sa otromboljenim obrazima, u stanju su, sa svojim krajnje osjetljivim nosevima, veoma lahko pronaći i izvući ranjenika koji je ostao zatrpan pod snijegom. Eto, ovo izuzetno čulo mirisa samo po sebi predstavlja fenomen.

Nosevi psima također koriste, i za disanje. Prolazeći kroz nos, zrak se filtrira, zagrijava, vlaži i odatle puni pluća.

Za razliku od čovjeka, ove simpatične životinje se ne znoje prilikom reguliranja temperature tijela, zato što u njihovim tijelima ne postoje znojne žlijezde. Reguliranje temperature vrše pomoću disajnog sistema. Što se, pak, tiče dlaka na tijelima pasa, one onemogućavaju dodir kože sa temperaturom koja dolazi sa vana. Porastom temperature zraka, povećava se i temperatura tijela psa, a psi sa povećanom temperaturom tijela višak toplote izbacuju plaženjem jezika. Na taj način se psi, unatoč debelim dlakama, ne znoje. Allah, dž. š., im je dao jedan tako savršen sistem da se na vrućini, na kojoj se čovjek znoji nakon deset minuta, psi ne znoje ni nakon višesatnog neprestanog trčanja. Oni, dakle, nemaju znojne žlijezde i zbog toga se ne znoje. Takav sistem je koristan za njihovo tijelo. Mi, međutim, imamo znojne žlijezde i mi se znojimo. Ni slučajno ne smijete

pomisliti da je to nedostatak našeg tijela, već samo sistem koji je koristan za nas. Sada kada znate sve ovo, shvatili ste da ubuduće nema potrebe da žalite za psima sa isplaženim jezicima na vrućini.

Ako se i vi prisjetite pasa koje ste vidjeli, odmah ćete se sjetiti da su njihova tijela uvijek blistava i mehka. Lojne žlijezde, koje se u veoma velikim količinama nalaze ispod njihove kože, daju im ovu mehkoću i blistavost.

Pored svega, u tijelima pasa postoji određeni specijalni sistem, koji se ne nalazi u našim tijelima. Zahvaljujući ovom sistemu, njihove šape ne zadobijaju povrede, iako se stalno dodiruju sa zemljom, njihove kandže se ne izlizuju i ne sasušuju. Kao što ste vidjeli, jednim zaštitnim mehanizmom Allah dž. š., je riješio čak i najmanji problem ovog živog bića kojeg je stvorio. Allah dž. š., je Onaj koji sve stvara u jednom međusobnom skladu. Kao što smo vidjeli i u ovom primjeru, Allah dž. š., je sva živa bića opremio karakteristikama, koje su potrebne za njihov spokojan život. Ovakvi primjeri nas upućuju na razmišljanje i na uočavanje umjetnosti u Božijem stvaranju.

MALO BIJELO JAGNJE

Možda ste već ranije uočili; sva jagnjad su mala, simpatična i nevinog lica. Postoje još i ona koja liče na njih, ali koja su dosta krupnija. To su ovce, mame janjadi. Da li znate da između jagnjeta i njegove mame postoji jedna čvrsta povezanost. Ova čvrsta veza nastaje kada ovca počinje rađati jagnje.

Nakon što se ojagnji, ovca jagnje očisti jezikom, a okus i miris, koji prilikom toga osjeti, ona nikada više ne zaboravlja. Zbog toga, ona pored sebe ne prihvata jagnje sa drugim mirisom i okusom. Čak ni naše majke ne bi bile u stanju uočiti razliku, kada bi im u bolnici dali tuđe dijete, ovca svoje jagnje nepogrešivo pronalazi u mnogobrojnom stadu. Zaista zapanjujuće, zar ne?

Međutim, ovca nema mnogo vremena za upoznavanje svog jagnjeta, to mora uspjeti u toku samog porađanja. Inače, u onom mnogobrojnom stadu

nikada ga više ne bi mogla pronaći. Ali, to se ne dešava, pošto je Allah, dž. š., ovcu nadahnuo potrebom da u trenutku porađanja odmah oliže jagnje kako bi se upoznala sa njegovim mirisom i okusom.

Dobro, a da li znate šta jagnjad koriste da bi se sačuvala od kiše? Svoje krzno! Zbog toga što je načinjeno od veoma mekanog i masnog sloja, jagnjeće krzno ima ulogu kabanice, koja jagnjad štiti od kišnjenja.

Pored toga, jedna od najvećih karakteristika ovih simpatičnih jagnjadi je preživanje. Jeste li vi ikada vidjeli životinju koja preživa? Ako niste, onda ćemo vam sada objasniti šta je to. Jedan dio životinja, koje se hrane travom, preživaju. Ove životinje imaju 4 stomaka. Kada one jedu, hrana prvo odlazi u stomak, a nakon izvjesnog vremena se ponovo vraća u usta. A nakon što je životinja ponovo sažvaće, hrana odlazi u drugi stomak. Ovaj proces se naziva "preživanje". Allah dž. š., je ovakvom odlikom obdario životinje

da bi lakše svarile hranu, koja je teško probavljiva.

Ovce i jagnjad su od višestruke koristi za nas. Svaki dan nam daju mlijeko. Kalcijum koji se nalazi u njihovom mlijeku je veoma bitan za razvoj naših zuba i kostiju. Od mlijeka se prave osnovne životne namirnice, kao što su sir i jogurt, koje se, opet, koriste prilikom pravljenja kolača, pita i ostalih jela. Ukratko, mlijeko je jedna od životnih namirnica koju najviše koristimo i koja je od najveće koristi za nas. Pored toga, od prediva, koje se dobija od njihove vune, proizvode se štofovi za našu odjeću. Predivo, koje ima široku upotrebu, veoma nam je olakšalo život. U ajetima Kur'ana, kojeg je Allah dž. š., objavio cijelom svijetu, na slijedeći način se objašnjavaju koristi koje ljudi imaju od ovih životinja:

***... Allah vam daje od koža stoke šatore koje lahko nosite kad na put idete i kad konačite, a od vune njihove i dlake njihove i kostrijeti njihove prostirku i korisne stvari, dok se ne istroše*. (An-Nahl, 80)**

Vi imate pouku i u stoci: "Mi vam dajemo da iz utroba njenih mlijeko čisto pijete..." (An-Nahl, 66)

Zaista, mi se koristimo jagnjadima i ovcama na način kako je to istaknuto u ovim ajetima. Moramo biti zahvalni na ovim blagodatima koje je Allah dž. š., stvorio radi naše koristi.

KONJ: naš odani prijatelj

Da li znate da su, nakon pasa, konji naši najodaniji prijatelji? Pitomi konji nikada neće napustiti svog vlasnika.

Ovi naši privrženi prijatelji, kojih ima preko 25 vrsta, neumorno nas mogu nositi na kilometarske daljine. Konji su, takođe, životinje koje su tokom historije bile najveći čovjekovi pomagači.

Danas svakodnevno susrećemo hiljade automobila, za koje su izgrađeni specijalni putevi. Međutim, ova auta su u upotrebu ušla tek u posljednjem stoljeću. U godinama kada se rodio djed vašeg djeda niko nije znao da postoji nešto što se zove auto. U tom periodu, prijevoz i ljudi i roba vršio se zahvaljujući životinjama, i to naročito konjima.

Dobro, da li znate da se godine konja ispostavljaju prema istrošenosti njegovih sjekutića? Zbog toga što je trava koju jedu, prašnjava i pjeskovita njihovi zubi se vremenom istroše. Međutim, Allah dž. š., je konje obdario veoma dugim zubima. Ovi zubi prodiru duboko u vilice. Dakle, korijeni njihovih zuba su mnogo dublji u poređenju sa korijenima naših zuba.

Kako se zub troši, tako vani izlazi dio koji se nalazi u vilici. Kod starih konja korijeni zuba izlaze, čak, na površinu desni. Prije no što izgubi moć žvakanja hrane, svaki zub se može izlizati 2.5 do 5 centimetara. Eto, prema količini ove izlizanosti, mi možemo pogoditi starost konja. Zamislite, da Allah dž. š., konjima nije dao ovu odliku, ove životinje bi za veoma kratko vrijeme izgubile zube i umrle bi od gladi...

Veoma značajnu odliku Allah dž. š., dao je i konjskoj dlaci. Konjska dlaka ima ulogu termostata za podešavanje temperature tijela. Temperatura njihovog tijela bi uvijek trebala iznositi 38 stepeni. Da bi se održala ova temperatura, u toku hladnih zimskih dana konjska dlaka raste, a opada u toku toplih perioda i tako osigurava nepromjenjljivost tjelesne temperature.

Evo vam još jedne zanimljive odlike: konji spavaju na nogama! Dobro, a znate li kako se dešava da se oni nikako ne sruše dok spavaju? To se ne događa zato što kosti njihovih nogu imaju moć zaključavanja. Zahvaljujući ovoj odlici, kojom ih je

Allah dž. š., obdario,konji mogu stojeći spavati, a i nositi teške terete. Naprimjer, kada zaspi čak i u sjedećem položaju, čovjek ne može spriječiti da mu se glava ne obori ustranu.

Ne samo da bi mogli nositi teške terete, noge konja su, u isto vrijeme, specijalno stvorene i za to da oni mogu veoma brzo trčati. Kao i ostale životinje, ni konji ne posjeduju ključnu kost. Zahvaljujući upravo tome, oni mogu praviti veće korake. Osim toga, konji posjeduju jedan koštano-mišićni mehanizam koji, u toku ubrzavanja, u nogama smanjuje utrošenu snagu, a zauzvrat povećava moć pokretljivosti. Rad ovog mehanizma može se uporediti sa sistemom mjenjača u automobilu. Kao što se na mjenjaču povećava brzina auta koje se ubrzava, konji, isto tako, prilikom ubrzanja gotovo prebace u veću brzinu. Smanjenjem snage koju oni koriste prilikom teglenja tereta, povećava se brzina, odnosno moć brže pokretljivosti.

Dobro, a zašto je tijelo konja stvoreno da može nositi teške terete i veoma brzo trčati? Imati moć nošenja teških tereta i sposobnost brzog trčanja, u biti nisu odlike koje mnogo koriste konju. Obzirom da je

to tako, zašto onda konji posjeduju te odlike?

Odgovor je veoma jednostavan. Ovim odlikama konji su obdareni ne radi njih, već da bi tako mogli biti od koristiti ljudima. Konji su, dakle, sa ovim odlikama stvoreni od Allaha dž. š., da bi mogli koristiti ljudima. Naš Gospodar nam na slijedeći način saopćava da je životinje stvorio radi čovjeka:

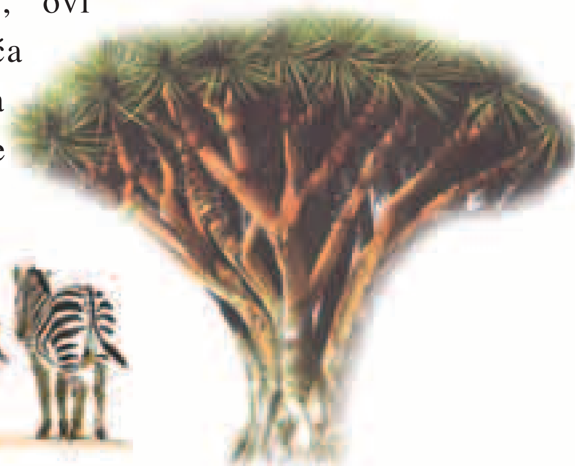
***I stoku On za vas stvara; njome se od hladnoće štitite, a i drugih koristi imate, njome se najviše i hranite; ona vam je ukras kad je sa ispaše vraćate i kad je na pašu izgonite, a nosi vam i terete u mjesta u koja bez velike muke ne biste stigli - Gospodar vaš je, uistinu, blag i milostiv - i konje, i mazge, i magarce - da ih jašete, i kao ukras - a stvorit će i ono što ne znate*. (An-Nahl, 5-8)**

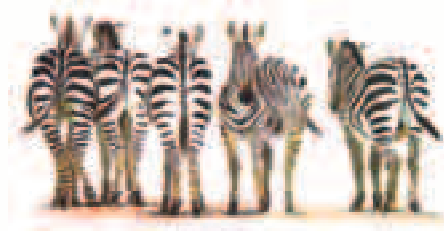

ZEBRA: konj u pidžami

Za zebru, koja na prvi pogled čovjeka podsjeća na konja, može se reći i da je simpatični konj u pidžami. Zebre, kao i konji, imaju kosu zvanu griva; građa njihovog tijela je, takođe, stvorena na način sličan konjskom tijelu i trče u najmanju ruku brzo kao konji.

Međutim, u pogledu njihovog vanjskog izgleda, među njima postoji jedna razlika. To su, kao što ste i sami mogli pretpostaviti, crno-bijele pruge, koje od glave do kopita prekrivaju tijelo zebre. Ali, ove pruge ne smijete prihvatati tek tako, pošto su te uredne linije različite kod svake zebre. Kako god su otisci prstiju različiti kod svakog čovjeka, tako i svaka zebra ima različite linije. Linije zebre su kao njena lična karta. Uspravne zebrine linije su u isto vrijeme i jedan značaj odbrambeni elemenat. Kada stoje u grupi, zahvaljujući ovim prugama, leopardi i lavovi, koji ih žele napasti, cijelo stado vide kao jednu nerazdvojnu cjelinu. U tom slučaju, ovi napadači imaju poteškoća prilikom odabira zebre za ulov, a to, takođe, za zebre predstavlja jednu odbranu.

Za život zebre postoje dva bitna faktora: voda i trava.

Da bi pronašle vodu i travu, stado zebri u nekim danima pređe put dug čak i 500 kilometara. Ali se uveče ponovo vrate na područje gdje žive. To je zato što, kao što smo to i ranije objasnili vezano za druge životinje, svako stado živi na teritoriji koju su sebi odredili.

Znate li da zebra najviše voli valjanje u prašini? Da, zanimljivo, ali tačno; one se mnogo vole valjati u prašini. Zato što se valjanjem u prašini čiste od parazita koji se nalaze na njima. Zebre, takođe, imaju i svog pomagača u čišćenju, koji se stalno nalazi u njihovoj blizini. Ova ptica, zvana Oxpecker ptica, spušta se na zebru i sa nje, jednog po jednog, bere parazite, koji izazivaju svrab i prouzrokuju bolest zebre. Kao što vidite, Allah dž. š., koji organizira život svih živih bića, koji upravlja i koji ih čini da budu od međusobne pomoći, je i pripadnicima životinjskog svijeta dao zadatak da se međusobno pomažu.

Mladunče zebre pola sata nakon dolaska na svijet ustaje na noge i, makar i podrhtavalo, počinje hodati.

Odmah odlaze do majke i počinju sisati njeno mlijeko. Mlijeko je od velike koristi za njih. Mlijeko ružičaste boje, kojim ih je Allah dž. š., specijalno obdario, od samog dolaska na svijet štiti zebre od bolesti. Osim toga, ono, isto tako, osigurava i rad crijeva...

Kao i sva živa bića pod Allahovom zaštitom, i zebre, takođe, uspijevaju živjeti zahvaljujući odbrambenom sistemu kojem su podučene. Prvi od ovih odbrambenih sistema pojavljuje se zahvaljujući njihovim veoma osjetljivim čulima vida, sluha i njuha, kojim ih je od samog rođenja obdario Allah dž. š. Osjetljivost ovih čula koristi zebrama da veoma brzo uoče neprijatelja i da na vrijeme pobjegnu. A kada počinju trčati, zebre dostižu nevjerovatnu brzinu. Drugi mehanizam odbrane je taj što, kada cijelo stado spava, jedna ili dvije zebre ostaju budne, dežurajući s ciljem blagovremenog obavještavanja u slučaju moguće opasnosti.

Eto, kao što i sami vidite, zebre koriste odbrambene metode koje su nalik onima koje koriste i ljudi. Zanimljivo je, međutim, to što ove životinje vode jedan skladan život u stadu i što prave određenu podjelu zaduženja. Sasvim je očito da je Allah, dž.š., Onaj koji im to naređuje, Onaj koji ih je stvorio, Onaj

koji ih drži na okupu i koji im daje hranu. Da to nije tako, niko ne bi mogao objasniti zašto se zebre odriču spavanja, zašto čine ovu požrtvovanost i zašto budne dežuraju tokom cijele noći.

S druge strane, odbrambena taktika, kojoj je Allah dž. š., podučio mladunče zebre, koje je tek progledalo, mnogo je jednostavnija. Jedino što mladunče mora raditi je da se nalazi u blizini majke. Zato što je nemoguće da sa svojim tek otvorenim očima, mladunče zebre vidi lukavog neprijatelja, a niti je moguće da ono, ako bi i vidjelo, svojim nestabilnim nogama pobjegne od njega. Eto, zbog toga je Allah dž. š., ovo mladunče od njegovog rođenja nadahnuo osjećajem da se ne odvaja od majke dok sasvim ne ojača. U protivnom, kako mladunče zebre, odmah nakon rođenja može znati da ga čekaju neprijatelji i da je blizina majke najsigurnije mjesto za zaštitu od ovih neprijatelja?

Većina zebri živi na otvorenim pašnjacima gdje nema mnogo mjesta za skrivanje. Zbog toga su primorane da se kreću brzo, kako bi mogle ostati u životu. Cijelo tijelo zebre stvoreno je kako bi moglo udovoljiti ovoj potrebi. Naprimjer, zebre imaju veoma duge noge, jake mišiće i pluća, koja zauzimaju široki prostor. Zbog toga, one, bez umaranja i

usporavanja, mogu pretrčati veoma velike dionice. Unatoč tome što imaju lagane kosti, zebre su prilično jake životinje.

Pored ovoga, zebre veoma često osjećaju potrebu za vodom. Što se tiče područja u kojima nema vode, koristeći osjetilo njuha, one pronalaze mjesto na kome će iskopati rupu i tako dolaze do čiste vode. U trenutku bilo kakve opasnosti, odrasle zebre, da bi ih zaštitile, svu mladunčad guraju prema unutrašnjosti stada. Kada cijelo stado trči, mladunčad su uvijek u unutrašnjem dijelu stada da bi bili bolje zaštićeni i uvijek se kreću u blizini majke.

ŽIRAFA: pjegava kula

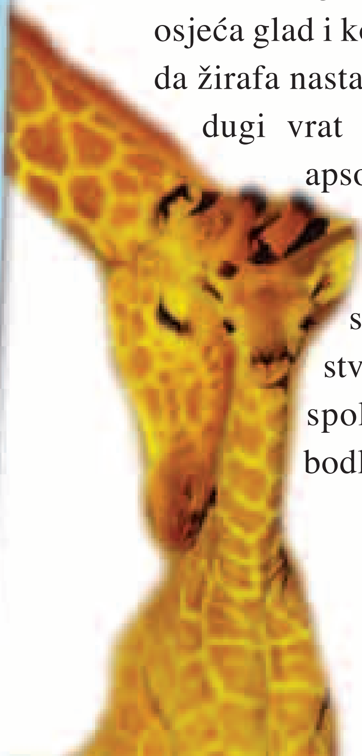
Zbog njihove visine koja se kreće od 5 do 6 metara, žirafu možemo poistovijetiti sa pjegavom kulom. Žirafin najduži dio tijela je njen vrat. Zbog toga što ima dug vrat, žirafa se uspijeva propeti do najvisočijih grana drveća sa kojih uspijeva brstiti mladice i plodove. Ovo trnovito bilje, koje žirafa guta bez prethodnog žvakanja, odlazi prvo u njihov četverodjelni stomak. Kasnije, da bi obavila varenje, hranu ponovo vraća u usta i žvaće. Na kraju je, ponovnim gutanjem, šalje u drugi dio stomaka.

Ovdje postoji, jedan veoma zanimljiv detalj. Kao što smo maločas rekli, žirafa bodljikavo bilje iz stomaka ponovo šalje natrag u usta, gdje će se obaviti proces žvakanja. To je jedan prilično dug put. Da bi mogla preći razdaljinu od stomaka do usta, hrana mora uzaći uz zebrin vrat, koji je dug oko 3 do 4 metra. Kao što i sami pretpostavljate, nemoguće je da se hrana sama popne na toliku visinu. Dobro, a da li vas zanima kako to žirafe uspijevaju? Odmah ćemo vam reći. Žirafe posjeduju jedan sistem nalik liftu, koji kroz jednjak izvlači hranu do usta. Naravno da je nemoguće da žirafe pomisle: "Ono što pojedemo mi moramo ponovo vratiti u usta kako bi to sažvakale. Da bi to uspjele, moramo, takođe, sagraditi jedan

sistem koji će vršiti ulogu lifta."

S druge strane, apsolutno je nemoguće da je ovaj sistem nastao slučajno, sam od sebe. Vjerovatno biste se grohotom nasmijali kada bi vam došao neki čovjek i rekao: "Otišao sam na praznu parcelu, na koju sam prije mnogo godina ostavio materijal potreban za gradnju objekta, i na tom mjestu, umjesto materijala, zatekao sam jednu veliku zgradu. Vjerovatno se ova zgrada tokom niza godina sagradila uz pomoć malo kiše, snijega i malo sunca." Možda biste se čak i sažalili na njega, misleći da je izgubio pamet. Upravo je to isto što i tvrditi da je ovaj sistem u žirafinom vratu "nastao slučajno". Nemoguće da jedan ovakav sistem nastane slučajno.

Povrh svega, žirafa nije neživa zgrada načinjena od betona, gvožđa i cigle. To je živo biće, koje trči, osjeća glad i koje rađa mlade. Da li je uopće moguće da žirafa nastane slučajno, da joj se slučajno oformi dugi vrat i sistemi u njemu? Naravno da je apsolutno nemoguće...

Sasvim je jasno da sve što je žirafi potrebno, od samog rođenja dato od strane Allaha, dž. š. On je specijalno stvorio žirafina usta i stomak, kako bi ona spokojno mogla jesti ove igličavo i bodljikavo bilje.

Kao građa njihovog vrata, i način žirafinog spavanja, također nas, upućuje na razmišljanje o Allahovom postojanju i moći. Žirafe spavaju tako što vrat ispruže pored stražnjeg dijela tijela. Osim nekoliko minuta, cijelo svoje spavanje provode na nogama na ovaj način. Još nešto, žirafe nikada ne spavaju zajedno, obavezno jedna od njih dežura. To što se dežurna žirafa odriče sna i što se po tom pitanju žirafe uspijevaju dogovoriti i donijeti zajedničku odluku, pokazuje nam da su i one, kao i sva ostala živa bića, pod kontrolom Allaha dž. š.

Zanemarimo sada način ishrane ovih pjegavih životinja i pređimo malo na iznošenje zanimljivosti vezanih za način njihovog napajanja. Sigurni smo da ćete biti oduševljeni kada saznate kako se žirafa saginje nekoliko metara i kako su u stanju spokojno piti vodu. Ova tema je nepoznata većini ljudi, ili ako i znaju, ne sjete se zamisliti o tome. Naš Gospodar, koji je Tvorac svega, traži od nas da budemo osobe koje razmišljaju.

Prije svega moramo naglasiti slijedeće: kada piju

odu, ove pjegave kule
usreću se sa jednim
eoma bitnim problemom.
Da bismo shvatili koji je
o problem što ih očekuje,
malo ćemo se pozabaviti
čovjekom. Kao što nam
je svima poznato, kada
ovjek stoji na glavi, lice
u sasvim pocrveni.
Razlog tome je što krv, pod utjecajem sile zemljine teže, u znatnoj količini dođe u glavu. U ovakvoj situaciji krv vrši pritisak na krvne sudove u glavi, a ta snaga se zove "krvni pritisak".

Upravo ovaj krvni pritisak se pojavljuje i u trenutku dok žirafa pije vodu. U pitanju je veoma veliki problem. Zbog toga što je visina žirafe 5 do 6 metara, krvni pritisak, koji dejstvuje na glavu spuštenu sa ove visine, bi trebao biti prilično velik. Kada bi se aktualni pritisak primijenio na čovjeku, mozak bi mu se odmah raspao i umro bi.

Dobro, kako se onda dešava da žirafe ne dožive nešto tako u trenutku dok sagnute glave piju vodu? Zato što je Allah dž. š., Stvoritelj kosmosa, Zemlje i svih živih bića koja žive na njoj, u glave žirafa ugradio jedan veoma specijalan mehanizam. Unutar krvnih

sudova u glavi žirafe nalaze se zalisci (poklopčići). U trenutku kada žirafina glava promijeni visinu, ovi zalisci se aktiviraju i sprečavaju da krv vrši pritisak na glavu. Tako žirafa spokojno pije vodu.

Dobro, a da li ste ikada razmišljali o tome zašto je žirafa pjegava? Ovakav izgled, koji je veoma estetski, , zapravo im osigurava skrivanje. To što su u skladu sa bojom okruženja u kome žive, otežava njihovo primjećivanje od strane neprijatelja. Unatoč tome što su veoma velike, žirafe se zahvaljujući tome uspijevaju sakriti od svog jedinog neprijatelja, lava - kralja džungle.

Osim toga, trčeći u trenutku opasnosti, žirafe uspiju dostići brzinu od 55 do 60 kilometara na sat. Kada počnu trčati, one, kao pumpa, vrte glavom naprijed nazad i podviju rep. To što žirafe ne prave unakrsne korake, kao ostale životinje, je druga karakteristika, koja do izražaja dolazi prilikom trčanja. One trče tako što prvo prave iskorak prednje i zadnje lijeve, a potom prednje i zadnje desne noge. Zbog toga lavovi teško uspijevaju uloviti žirafu.

Naravno, ova situacija ne važi za mladunčad žirafe. Sa svojim sasvim nerazvijenim nogama, oni ne mogu trčati brzo kao njihove mame. Zbog toga veoma lahko postaju žrtve lavova. Međutim, ova simpatična mladunčad se nikada ne odvajaju od svojih mama,

koje svoje duge noge, sa kojima zadaju smrtonosne udarce, koriste za njihovu zaštitu. Ovdje malo zastanite i razmislite. Živo biće, koje nazivamo žirafom, samo je jedna životinja. Životinje ne posjeduju pamet ni inteligenciju. Nemaju, takođe, ni emocija, koje posjeduje čovjek. Dakle, to što vas vaša mama brani u trenutku opasnosti je veoma normalno i to proističe iz njene ljubavi prema vama. Ali, krajnje je zbunjujuće to što žirafa, koja ne posjeduje emocije, razum i savjest, što je svojstveno čovjeku, u trenutku opasnosti štiti svoje mladunče. To što žirafe i sve ostale životinje štite svoje mlade, dešava se zahvaljujući nadahnuću kojim ih je nadahnuo Allah, dž. š., koji posjeduje neograničenu milost. Na Svoju suosjećajnost i milost, Stvoritelj svih nas upozorava u slijedećem kur'anskom ajetu:

...Ali, Gospodar vaš je doista blag i milostiv.
(An-Nahl, 47)

OGROMNI SLON

Postoje dvije vrste slonova, najvećih životinja koje žive na kopnu: Afrički i Azijski slon. Afrički slonovi su veći od ostalih. Njihova visina može dostići 3.5 metra, a težina 6 tona. Dužina njihovih ušiju, nalik na lepezu, je 2, a širina 1.5 metar. Sasvim je nemoguće da ove ogromne životinje visoke 3.5 metra uvedemo u svoju kuću i da nam budu ljubimci, kao što su psi ili mačke.

Najveća razlika, koja slonove izdvaja od ostalih životinja, je to što slonovi imaju surlu, koja u sebi ima 50 hiljada mišića. Da, niste pogrešno pročitali; 50 hiljada mišića! A što se tiče nosnih otvora, oni se nalaze na vrhu surle. Slonovi surle koriste za donošenje vode i hrane do usta, za podizanje tereta

i, naravno, za mirisanje. Surla ima sposobnost da primi 4 litra vode, koju slon pije ili pršće po svom tijelu.

S druge strane, surlom, s kojom prenosi ogromne stvari, slon je u stanju otkinuti čak malu mahunu graška, oljuštiti je u ustima i pojesti bobice. Zaista je zapanjujuće to što svojim ogromnim tijelima uspijevaju obaviti jednu takvu operaciju koja zahtijeva nježnost. Ova surla, koju slon višestruko koristi, isto tako se upotrebljava i kao dugi prst, i kao truba, ali i kao zvučnik.

Osim toga, slonovi surle koriste i za špricanje vode prilikom kupanja, a, takođe, i za štrcanje prašine prilikom čišćenja zemljom. Međutim, tek rođena mladunčad ne uspijevaju se koristiti surlom. Ponekad, čak, staju na nju i padaju, što čovjeku izgleda veoma komično i simpatično. Ali ne može se reći da se slonovim mladunčadima sviđa to što staju na svoje surle i padaju. Mama slonica se tokom 12 godina uopće ne odvaja od svog mladunčeta, 6 mjeseci ga neumorno podučava korištenju surle.

Na objema stranama slonovih usta nalazi se po jedan dugi i špicast zub, koji im je od velike pomoći prilikom odbrane. Osim toga, slonovi jedan od ovih zubi koriste za bušenje zemlje prilikom traženja vode.

S druge strane, zubi ovih životinja, koje žvaću vlaknaste biljke, troše se veoma mnogo . Zbog toga ih je Allah dž. š., obdario sa jednom veoma bitnom karakteristikom. Na mjesto svakog istrošenog zuba, dolazi jedan novi, od zuba iz zadnjeg reda.

Jedan odrastao slon, za svoju dnevnu ishranu ima potrebu za, otprilike, 330 kilograma bilja. Ova količina jednaka je količini šest malih bala slame. Slon je primoran da u toku 24 sata oko 16 sati troši na jelo.

Sada ćemo vam saopćiti još jedan zanimljiv podatak o slonovima. Da li ste do sada ikako razmišljali o tome kako se osvježava ova ogromna životinja debele kože? Zapravo, kao što to i vi sami

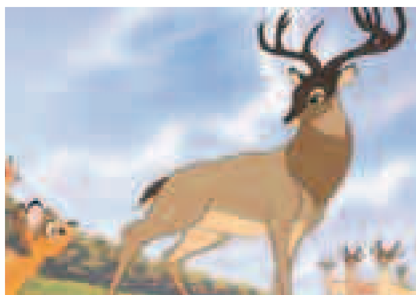
možete pretpostaviti, prirodno je da se slonovi, koji se, zbog svoje debele kože ne znoje, osvježavaju u vodom, koju pronađu u svom okruženju, ili blatom. Naravno, postoje i druge metode koje slonovi koriste prilikom osvježavanja. Naprimjer, da bi rashladili svoje tijelo, oni svoje velike uši koriste kao lepezu. Osim toga, tanki krvni sudovi u ušima se, prilikom ovih pokreta hlade i tako bivaju od pomoći prilikom osvježavanja tijela.

Jedna druga karakteristika slonova je dugo vremena bunila lovce na velike životinje i zoologe. Ova karakteristika je krčanje slonovih stomaka. U trenutku krčanja slonovog stomaka, proizvode se veoma visoki glasovi. Međutim, ono što zbunjuje čovjeka nije visina zvuka koji dolazi iz stomaka, nego to što su slonovi u stanju kontrolirati ovu buku. Zapravo, ovi zvukovi koje slonovi proizvode nemaju nikakve veze sa probavom. Ove zvukove slonovi proizvode u svojim stomacima da bi saznali mjesto svojih drugova. Ono što je još zanimljivije, u slučaju opasnosti, slonovi odmah isključe ove zvukove i

postaju bešumni. A nakon što prođe opasnost, buka ponovo počinje. Na taj način slonovi se međusobno sporazumijevaju i to na razdaljini od čak 4 kilometra.

S druge strane, priče o seobi slonova su druga tema koja, također, zbunjuje zoologe. Ove životinje velikih ušiju i ogromnih tijela u sušnim periodima vrše seobu i prilikom toga uvijek slijede isti put. A što je još zanimljivije, prilikom ove seobe oni čiste smeće, kao što su komadi suhog granja, koje nađu na putu.

Zbog toga što su slonovi životinje koje žive rasuti na širokom području, veoma je bitno postojanje jedne veoma zdrave "komunikacije" među njima. Ova komunikacija se ne može ostvariti jedino zahvaljujući oštrom čulu mirisa. Radi toga, Allah dž. š. je, u čelu slona stvorio jedan organ koji proizvodi jedan prigušen zvuk, koji čovjek nije u stanju čuti. Upravo zahvaljujući ovom organu, slonovi međusobno pričaju koristeći jedan šifrirani i tajni jezik, kojeg ostala živa bića ne razumiju. Ovi prigušeni slonovi glasovi mogu dostići veoma velike udaljenosti, što je idelan metod sporazumijevanja među slonovima, koji, kao što smo već naglasili, žive rasuti na širokom području.

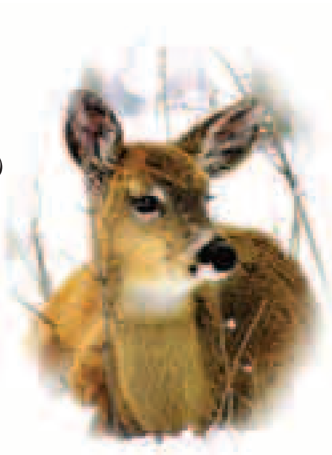
JELEN:životinja prepoznatljiva po rogovima

Da li ste ikada dodirnuli životinju koja ima rogove? Da jeste, ostali biste voma zbunjeni. Zato što su rogovi, koji izlaze iz mekane kože prekrivene dlakom, prilično tvrdi. Rogove, na izvjestan način, možemo poistovijetiti sa našim noktima. Vjerovatno vas je bunilo, ako ste razmišljali o tome, to što iz mekane kože izlaze krajnje tvrdi nokti i to što nokti rastu u jednom krajnje pravilnom obliku. Upravo i rogovi u životinja rastu kao i naši nokti; ali su oni mnogo deblji, tvrđi i veći.

Osim Renskih jelena, kod svih jelena rogove imaju samo jeleni mužjaci. Nakon perioda parenja ovi rogovi otpadaju i obnavljaju se. Nakon što otpadnu stari, na njihovom mjestu odmah se pojavljuju novi rogovi.

U toku rasta, rogovi su prekriveni jednim mekanim tankim slojem kože. Kada sasvim izrastu, prekidaju se krvni sudovi, koža se više ne može hraniti krvlju, i trljanjem rogova o tvrde predmete životinja cijepa kožu i tada se pojavljuje gola kost roga. U

šestoj godini jeleni imaju najrazvijenije rogove. A nakon toga rogovi se počinju kvariti. Dužina rogova, oblik i broj krakova različiti su kod svakog jelena.

Možda vam je na pamet palo pitanje: "Zašto su jeleni rogati?" Rogovi su jedno veoma bitno oružje jelena. Koristeći rogove, oni se brane od neprijatelja. Za tjeranje neprijatelja, ponekad je čak dovoljno da samo promole svoje rogove.

Mužjaci crvenog jelena obilježavaju granicu područja na kome žive tako što na sve strane ispuštaju jednu materiju koju luče žlijezde mirisa. Na tom području se formira stado sačinjeno od ženki. A svoje stado mužjaci od neprijatelja brane zahvaljujući rogovima koje posjeduju. U slučaju da na to područje uđe druga životinja, oni je nastoje udaljiti glasnom rikom ili upotrebom rogova.

Stvarajući ih sa rogovima na glavi, Allah dž. š. je ovim životinjama dao mogućnost odbrane i zaštite stada od neprijatelja. Da ih Allah dž. š. nije obdario ovako jakim rogovima, onda bi ove životinje bile u prilično teškom položaju u odnosu na neprijatelja. Jeleni mužjaci ne bi mogli štititi ženke, ne bi mogli formirati stado. Ne bi imali oružje koje bi koristili protiv krvoločnih životinja, svojih neprijatelja.

Vjerovatno nikome na svijetu ne bi na pamet pala ideja kao: "kamo sreće da na glavama određenih životinja postoji nešto tvrdo kao kost, i da to nešto, koje ima oblik viljuške, osigurava njihovu ličnu zaštitu." Ako bi i palo, ne bi postojalo ništa što bi oni mogli učiniti na tom polju. Jedino Allah dž. š., koji je na najljepši način stvorio sva živa bića i koji zna sve potrebe ovih bića, jelene i mnoge druge životinje obdario je odbrambenim sistemima koji su u potpunom skladu sa njihovim potrebama.

Na ovu činjenicu ljudi se u Kur'anu podsjećaju na slijedeći način:

***Upitaj: "U čijoj je ruci vlast nad svim, i ko uzima u zaštitu, i od koga niko ne može zaštićen biti, znate li?"* (Al-Mu'minun, 88)**

Kao što se saopćava u narednim ajetima, jedino je Allah dž. š., Zaštitnik svih živih bića.

***... A Gospodar tvoj bdi nad svim.* (As-Saba', 21)**

***... A Allah nad svim bdi.* (An-Nisa', 85)**

KENGUR: životinja sa džepom

Vjerovarno ćete se zapitati: "Kako životinja može imati džep?" Međutim, doista se na stomaku kengura nlazi jedan dio, nalik na džep, u kome se hrani, štiti i razvija mladunče.

Mladunče, koje promalja glavu iz ovog džepa, ima izgled koji pobuđuje simpatije i nježnost. Mladunče kengura u taj džep dospijeva napuštanjem majčine maternice, nakon putovanja koje traje 3 minute. Ono je tada veličine svega 1 centimetra, dok još nijedan organ nije okončao svoj razvoj.

U ovom majčinom džepu nalaze se četiri različite dojke. U jednoj od njih nalazi se mlijeko, koje je, svojom temperaturom i stepenom gustoće, specijalno pripremljeno za mladunče. A u preostalim trima dojkama nalazi se mlijeko pripremljeno ne za novorođeno, već za starije mladunče. Nakon nekoliko sedmica novorođenče će napustiti dojku koju je prvo dojilo i počet će dojiti onu koja je u skladu sa njenim uzrastom. A kada poraste još malo, napravit će prelaz na slijedeću dojku.

Draga djeco, ovdje postoje određena pitanja koja morate postaviti sami sebi: Prije svega, kako će mladunče kengura, veličine 1 centimetra, znati koju će od ove četiri dojke odabrati? Kako je majka kengur

u svaku od ove četiri dojke smjestila mlijeka sa tako različitim karakteristikama? Štaviše, mlijeko koje doji novorođeno mladunče toplije je u porđlenju sa mlijekom u ostalim dojkama. Različite su takođe i hranljive materije koje ono sadrži. Dobro, a kako je majka kengur ugrijala mlijeko u ovim dojkama? Kako je u mlijeko smjestila različite hranljive materije potrebne svakom mladunčetu?

Ni slučajno ne gubite iz vida da ništa od ovoga, zapravo, ne radi mama kengur. Ona čak ne zna ni da se međusobno razlikuje mlijeko u njenim dojkama. Nemoguće je da izvrši proračun toplote mlijeka u jednoj od njenih dojki, a i da svakom mlijeku da različite karakteristike. Isto tako, ona nikada ne može znati u kojem mlijeku se nalaze koje hranljive materije. Ona je samo jedan kengur, koji živi na način kako joj je to naredio Allah, dž. š. Potrebe njenog mladunčeta su takođe smišljene od strane njegovog Stvoritelja, Allah dž. š. Naš Gospodar, koji posjeduje neograničenu milost i samilost, je mlijeka, sa najpogodnijim sastojcima, smjestio na najpogodnije mjesto za mladunče, dakle, na stomak njegove majke.

Mladunče kengura u specijalnom džepu provodi 6.5 mjeseci, a da pri tome nikako ne izlazi vani. A nakon što provede oko 8 mjeseci naizmjenično

boraveći i u džepu i vani, ono počinje stalno živjeti vani.

U međuvremenu, dok još prvo mladunče nije napustilo džep, ono dobija svog novog brata ili sestru. Oba mladunčeta dugo vremena žive u istom džepu, apsolutno ne nanoseći štetu jedno drugom. Svako mladunče siše dojku u kojoj se nalazi mlijeko koje sadržava hranu prema svom uzrastu. Dobro, a kako svako mladunče zna koja je dojka koju ono mora sisati? Odgovor je sasvim jasan: zahvaljujući podučavanju i nadahnuću koje dolazi od Allaha dž.š.

Kenguri svojim izgledom također plijene pažnju; njihov trup je dužine 1.5 metar, a rep 1 metar. Zahvaljujući dužini zadnjih nogu, kenguri u jednom skoku mogu preći dionicu od 8 metara. U toku trčanja, oni svoju ravnotežu uspostavljaju veoma jakim i krupnim repom. Dobro, smatrate li da su kengurove noge slučajno tako velike? Ili su mame proračunale da za lagano skakutanje imaju potrebu za veoma dugim zadnjim nogama? Naravno da ništa od ovoga nije pravi odgovor. Ništa nije nastalo slučajno. Allah dž. š., koji sve stvara u skladu sa potrebama živih bića je, kao i sva ostala živa bića, i kengure stvorio na najsavršeniji način.

KOALE SPAVALICE

Kada se spomene koala, pred očima nam se pojavi jedna simpatična, siva životinja, koja se drži obavijana nogama oko debla drveta zvanog eukaliptus. Doista, ova slika koale je veoma simpatična. Usput, vjerovatno vas zanima zašto smo u naslovu ovu životinjicu nazvali spavalicom. Odmah ćemo reći: koale dnevno spavaju 18 sati!

Prednje i zadnje koaline noge stvorene su u obliku koji koalama pruža mogućnost da veoma veliki dio svog života provedu na eukaliptusu.

Uz pomoć dugih i savijenih prednih nogu, oštrih kandž i šapa, kojim se čvrsto pridržava za drvo, koala je u stanju da se brzo penje uz

deblo drveta. Prva dva prsta na prednjim nogama ove životinje su odvojeni od ostala tri. Uporedimo li to sa našim prstima, možemo reći da koale imaju dva palca. Palac na njihovim zadnjim nogama odvojen je od ostalih prstiju i ne posjeduje kandžu kao ostala četiri prsta. Ovaj palac, koji se razlikuje od ostalih prstiju, osiguravaju lagano pridržavanje za male grane. Koale se pridržavaju za drvo tako što u njeno mekano i pravilno deblo zabiju svoje kandže kao kuke. Sa sve četiri noge obuhvataju grane drveta i na taj način se penju po njima. Eto, to je građa koale koja joj omogućava spokojan život na drvetu.

Unatoč tome što se smatraju lijenim životinjama, koale se brzo kreću po drveću, čak su, preskakujući sa grane na granu, u stanju napraviti skok od jednog metra. Ženka koale jednom u dvije godine rađa mlado, i poput kengura, nosi ga u džepu. U prvim mjesecima mladunče nikako ne izlazi iz džepa, a kasnije, do godine dana života, živi na majčinim leđima. Naravno, njegova majka nije na nekom drugom mjestu, već na eukaliptusu. Razlog što koale žive na ovom drvetu je taj što se ove životinje hrane lišćem ovog drveta. Zbog toga, koale i možemo naći samo na jednom kontinentu, u Australiji, koja je bogata drvetom eukaliptusa.

Unatoč tome što se u Australiji nalazi preko 600 vrsta eukaliptusa, koale koriste samo oko 35 vrsta. Eukaliptus za koalu ne predstavlja samo utočište, to je, u isto vrijeme, i jedan od izvora hrane za njih. Neće se, čak, pogriješiti ako se kaže da je eukaliptus jedina koalina hrana.

S druge strane, postoje više različitih vrsta koala. Svaka od ovih vrsta hrani se listovima različitih eukaliptusa. Ako uzmete koalu i premjestite je na drugo mjesto, sa sobom morate ponijeti i lišće eukaliptusa kojim se ona hrani. Pored toga što se hrane lišćem ovog drveta, razlog što koale rijetko silaze sa eukaliptusa je u tome što se one veoma otežano kreću po zemlji.

Eukaliptus je, zapravo, drvo od kojeg se proizvode mnoge različite bombone. U svojim listovima imaju jednu posebnu hemijsku materiju, koja je za sve životinje, osim koala, opasna i otrovna. Prije no što ga proguta, koala ovo, za druge životinje otrovno, lišće samelje zubima. Otrovna materija iz lista pročisti se u koalinoj jetri i izbaci vani. Ova hrana, koja je, kao što rekosmo, otrovna za druge, voljom Allaha dž.

š., bezopasna je za koale. Zbog toga, bez ikakvih komplikacija, koala dnevno može pojesti oko jedan kilogram ovog otrovnog lišća. Osim toga, veliki dio potrebne količine vode ,koale osiguravaju jedući lišće eukaliptusa. U određenim periodima godine, ovo lišće u sebi sadrži dvije trećine vode. Zato koala, jedući samo lišće, mjesecima može živjeti ne pijući vodu. Vrhovi eukaliptusa prilično su vjetroviti. Vjerovatno je to razlog što koale na svojim leđima imaju veoma debelo krzno.

Ovaj sklad između jedne otrovne biljke i životinje, pokazuje nam da su koale i eukaliptusi stvoreni od strane istog Stvoritelja. Ovaj Stvoritelj, koji je besprijekornim napravio sve što je stvorio, nesumnjivo je Gospodar svih svjetova, Allah, dž. š.

MAČKA: nestašna životinja koja traži pažnju

Mačke su životinje koje žive samostalno, a ne u grupama. Suprotno pitomim psima, ove, takođe pitome životinje nikada se ne povinuju željama svog vlasnika. Kao što i vi znate, kada su gladne, mačke mijauču, kada traže da se maze, one se očešavaju o naše noge, a kada ih gladimo, one predu zato što to izuzetno vole. Pored toga, mačke na još mnogo načina sličnih ovima, daju znak koji žele.

- Znate li da mačke noću veoma dobro vide?

Da, da bi moglo vidjeti, ovom klupku dlaka je dovoljno samo malo svjetla. To je zbog toga što su mačije oči stvorene različite od naših očiju. Da bi mogle uzeti što više svjetla, njihove očne zjenice se

povećavaju i postaju okrugle. A to im omogućava da s lahkoćom mogu vidjeti u mraku.

Osim toga, u očima mačke postoji jedan sloj, koji se ne nalazi u našim očima. Ovaj sloj je odmah iza mrežnjače. Svjetlost koja prolazeći kroz mrežnjaču dospijeva do ovog sloja, ponovo se odbija prema mrežnjači. Zbog toga što je ovaj sloj odbija natrag, događa se, dakle, da svjetlost dva puta prolazi kroz mrežnjaču. Zahvaljujući tome, mačke dosta dobro vide na maloj svjetlosti, čak u mračnom okruženju u kome naše oko uopće ne vidi.

- Dobro, a da li ste ikada razmišljali o tome zašto im oči sjaju u tami?

Ovaj sjaj vezan je za sloj koji se nalazi u njihovim očima i o kome smo maločas govorili. Kao što već i vi znate, svjetlost koja pada na njega, ovaj sloj, poput ogledala, odbija natrag. Eto, ono što svijetli u mačijim očima je svjetlost koja se odbija od ogledala koja su smještena.

- Znate li karakteristike njihovih kandži?

Ove simpatične male šape se u trenucima opasnosti pretvaraju u veoma opasne kandže. Ono što šapama daje opasan oblik su špicasti i oštri nokti skriveni u

njima. Pokret, koji u trenucima opasnosti prave da bi nokte izbacile vani, u isto vrijeme osigurava i širenje šapa.

- Zašto uvijek padaju na četiri noge?

Svi vi vrlo dobro znate da, čak i kada padaju sa visine od nekoliko metara, mačke uvijek padaju na četiri noge. Stvarni razlog što uvijek uspijevaju u tome je što, radi uspostave ravnoteže prilikom pada, mačke koriste rep i što zahvaljujući tome uspijevaju promijeniti centar težine tijela i tako pasti na četiri šape.

Onaj što je ove simpatične životinjice, koje vole hodati po drveću i visokim mjestima, obdario ovom odlikom, koja ih štiti od opasnosti neželjenog pada, je Uzvišeni Allah dž. š., koji je neograničeno Milostiv i Samilostan.

LAV: kralj džungle

Lav pripada porodici mačaka i veoma je krvoločan. Svojim dugim tijelom, velikom glavom, snažnim izgledom i ponositošću, on sa pravom zaslužuje titulu "kralja džungle".

Zajedno sa repom, dugačak je 3 metra. Njegova visina se kreće oko jednog metra, a težina oko 230 kilograma. Lav je, dakle, jedna ogromna mačka, čije tijelo je za otprilike, 1.5 do 2 metra veće od vašeg.

Lavovi mužjaci posjeduju grivu. Ove veoma mekane dlake protežu se od prsa do struka, prekrivajući vrat i ramena i okružujući lice i stražnji dio glave. Ova griva lavu daje jedan veličanstven izgled i prikazuje ga u jednom naočitijem i jačem obliku nego što to uistinu i jeste.

Lav, koji cijeli dan provodi ležeći na stijeni ili u hladu drveća, u većini slučajeva lovi noću. Zbog toga što posjeduje jedan savršen noćni vid, lav je u stanju

da noći veoma jednostavno vidi svoj plijen. Da bi mogle skupiti što više svjetlosti, oči lava, koji šeta po pomrčini, posjeduju jednu specijalnu građu. To što ima očna sočiva i zjenice veće od ostalih životinja, jedna je od najbitnijih odlika koje lava čine dobrim lovcem. Ovo živo biće Allah dž. š., je stvorio zajedno sa karakteristikama koje su najpogodnije za okruženje u kome ono živi.

Karakteristična rika lava obično se čuje uveče, u toku lova i prije izlaska Sunca. U trenutku kada lav riče, gotovo da staje život u džungli. Hijena, koja zavija, prekida svoje zavijanje, a leopard, koji reži, svoje režanje. Svi ućutaju i slušaju svog kralja. Penjući se na najviše grane drveća, majmuni iz sveg glasa počinju puštati svoje krike.

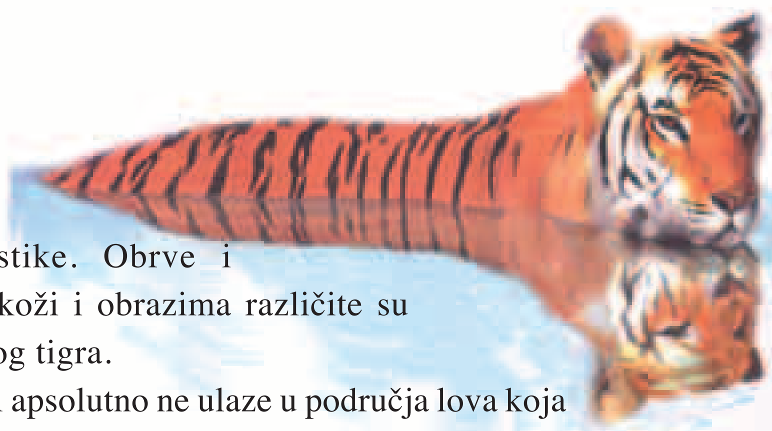

TIGAR: divlja mačka

Ni slučajno nemojte pomisliti da je tigar miran kao mačka! On je veoma divlji i snažan. Tigar je jedan od najsnažnijih iz porodice mačaka.

Novorođeno mladunče otvara oči tek dva dana nakon rođenja. Unatoč tome,što je nemilosrdna prema ostalim životinjama, majka tigar je veoma nježna i predana svom mladunčetu, koje tokom 6 sedmica hrani mlijekom. Poslije, tigrica svoje mladunče polako podučava lovu, načinu kako da samo dođe do svoje hrane.

Nakon ovog perioda podučavanja, tigar postaje jedna snažna i odrasla životinja, koja se veoma brzo kreće. U toku jednog skoka može preći udaljenost od tačno 4 metra. Raširite sada ruke na dvije strane. Razmak između vrhova prstiju jedne i druge ruke iznosi, otprilike, jedan metar. Kada se četiri takve dužine stave jedna pored druge, to je onda jednako dužini koji tigar najednom može preskočiti.

Tigar posjeduje odlike kamuflaže, koje ni sam nije svjestan. Boje dlake, koje su u skladu sa bojama prirode u kojoj živi, omogućava mu jednostavno skrivanje u džungli. Zahvaljujući tome, tigar se uspijeva neprimijetno približiti žrtvi. Ove boje, osim toga, tigru daju veoma estetske i dojmljive

karakteristike. Obrve i linije na koži i obrazima različite su kod svakog tigra.

Tigrovi apsolutno ne ulaze u područja lova koja pripadaju drugom tigru. Svaki od njih svoje područje obilježi mirisom kojeg izlučuju po pruću. Kada osjete taj miris, ostali tigrovi odmah razumiju da su ušli u područje koje pripada drugome.

Nisu to sve tigrove odlike. Za razliku od drugih vrsta mačaka, ova divlja mačka mnogo voli vodu. Štaviše, sa svojim veoma velikim tijelom, oni su savršeni plivači.

Kao i u svim ostalim živim bićima, Allah dž. š. je i u tigru stvorio zapanjujuće karaktristike. Kada, naprimjer, pogledate mladunče tigra, uočit ćete da ono posjeduje simpatičnost, koja će u vama snažno pobuditi osjećaj nježnosti. Zapravo, i tigra, koji je krajnje krvoločan, Allah, dž. š., stvorio je na način da on pokazuje veoma veliku nježnost i milost prema svom mladunčetu.

PANDA: životinja sa maskom

Ovu životinju koja liči na ogromnu igračku svi vi ste već ranije vidjeli. Znate li da se ove simpatične životinje hrane jedino bambusovom trskom? Naprimjer, odrasla panda dnevno pojede 15 kilograma bambusa, što u toku godine iznosi 6 tona. Zbog toga one u svako doba dana jedu. Kako su debele, zar ne?

Pande imaju jednu veoma zanimljivu karakteristiku. Pogledajte sada u svoje ruke. Imate 5 prstiju. Ali, pande imaju jedan prst više. Stvarajući je sa 6 prsta, naš Gospodar, koji olakšava svaki posao, omogućio je pandi da može čvrsto obuhvati svoju hranu i da se tako spokojno mogu hraniti.

Pande uvijek žive u hladnoj i vlažnoj sredini. Zbog toga one svoje mlado rađaju na mjestima koja liče na jazbine. Nalik na simpatičnu malu igračku, pandino novorođenče se rađa slijepo i bez zubi. Mladi, koji se uglavnom rađaju u septembru, veličine su 10 centimetara i teški 142 grama. Pande se veoma brzo

razvijaju, a kada dolaze na svijet, 800 puta su manje od svoje mame. Dok još imaju 9 mjeseci, one dostignu težinu od 27 kilograma. Da bismo mi dostigli težinu od 27 kg, potrebno je da prođe najmanje 6 godina.

Druga karakteristika pande je ta što ona nije napasna životinja. Ona jedino svojim šapama grebe po drvetu. A to radi samo da bi očistila i naoštrila nokte. Kada bježi pred opasnošću, panda se, sa onako ogromnim tijelom, penje na drvo. Veoma je mirna životinja. Ako, u trenutku spavanja, čak i primijeti da joj se čovjek približava, ona će nastaviti spokojno spavati. Ako se, dakle, nekada sretnete sa pandom, nju sasvim slobodno, bez ustručavanja možete pomilovati.

MEDVJED: životinja koja voli med

Poznat po debelom krznu i po tome što voli jesti med, medvjed ima veoma slaba čula vida i sluha. Dobro, a da li znate kako onda on pronalazi toliko omiljeni med? Naravno, uz pomoć dugog nosa, kojim ga je obdario Allah dž. š., Mudri i Sveznajući. Ovakav nos im omogućava veoma izraženo i dobro čulo mirisa. Tako medvjed na jednostavan način dolazi do svoje hrane.

Znate da je medvjed jedna veoma nezgrapna životinja. Ali, ovakav izgled vas ne smije zavarati; medvjed je, zapravo, veoma brza životinja. Mogu trčati, čak, brzinom od 48 km na sat. Naravno, pored toga što je brz, potrebno je naglasiti i to da je medvjed i veoma jaka životinja. Svojom visinom od 2-3 metra određena rasa medvjeda penje se na vrh drveta i tu provodi vrijeme. U potrazi za hranom, medvjed, koji se obično hrani biljem, može se popeti na visinu od čak 30 metara.

Kada, u potrazi za medom, pronađe košnicu, on sa jednim ili dva jaka udarca šapom, rastjera sve pčele. Nakon toga jede med iz košnice. Vi se ni slučano ne usuđujte na taj metod dolaska do meda! Zato što bi vas pčele izujedale sa svih strana i što biste se zbog toga razboljeli. Međutim, zahvaljujući debelom krznu, kojim ga je obdario Allah dž. š., medvjed je zaštićen od pčelinje žaoke. Tako on, bez ikakve opasnosti,

dolazi do svoje omiljene poslastice.

Medvjed, koji ujesen liježe u svoj zimski san, sve do proljeća ne izlazi iz svog sigurnog skrovišta sa uređenim suhim granjem i travama. Prije no što krene na zimski počinak, dobro se najede. A da bi povećali masni sloj ispod kože, medvjedi u velikim količinama jedu kestenje i šišarike određenog drveća. Primorani su da u svom tijelu naprave zalihu masti, pošto, kada u proljeće izađu iz svojih skrovišta, izađu sa puno izgubljenih kilograma. Kada bi čovjek izgubio toliko kilograma, odmah bi umro. Međutim, medvjed ostaje u životu i kada izgubi većini dio težine svog tijela.

Porođaj je, takođe, faktor koji medvjeda vraća u život u jazbini. Mevjed uglavnom rađa 3 tri mladunčeta i do proljeća ih hrani mlijekom. U ovom periodu on, takođe, ne izlazi vani. Mladunčad se rađaju slijepa, bez zuba i bez dlake. Kada mladunčad izađu iz jazbine, mame su primorane da ih štite. Inače, mogli bi biti ubijeni od strane lovaca ili medvjeda mužjaka.

Neograničeno Milostivi i Samilosni, naš Gospodar je Onaj koji podmiruje porebe svih živih bića, koji se brine o njima i štiti ih. Zbog toga je i mladunčadima medvjeda osigurao sve uvjete potrebne za njihov neometan život. Uzeo ih je pod zaštitu njihovih jakih majki, koje su im zaštita od opasnosti koje ih vrebaju s vana.

POLARNI MEDVJED: ogromni snješko

Kada vidite polarnog medvjeda, koji je jedna od životinja sa najkrupnijom građom, možete ga poistovijetiti sa jednim ogromnim snješkom. Mužjaci ovog snješka teški su oko 800 kilograma, a visoki oko 2.5 metra. Ta težina ravna je težini 10 prosječnih ljudi.

Tijelo polarnog medvjeda, sa svim svojim odlikama, stvoreno je prema sredini u kojoj živi. Unatoč ledenoj hladnoći, glečerima i snježnim mećavama, debeli sloj masnoće, kojim ih je obdario Allah dž. š., a koji se nalazi ispod njihove kože, polarne medvjede štiti od ovih, za mnoge druge životinje, nesnosnih životnih uvjeta. Njihovo krzno je debelo, gusto, dugo i nabujalo. Da li ste se ikada možda zapitali zašto polarni medvjed, koji posjeduje ovakve odlike, ne živi u pustinjama Afrike? Naravno da odgovor na to pitanje glasi da je to nemoguće, zbog toga što ga je Allah dž. š., stvorio sa karakteristikama koje odgovaraju samo okolini u kojoj on živi. Zamislite! Kada bismo ga premjestili na pustinjsku vrućinu, polarni medvjed bi veoma brzo umro.

Druga odlika, koja polarnog medvjeda izdvaja od ostalih medvjeda je to što oni nisu skloni zimskom

snu. Jedino ženke, a naročito one koje nose mladunče, dugo vremena provode u zimskom snu. U skladu sa Allahovim svojstvom "Rezzak" (Onaj Koji daje opskrbu), za novorođenčad je, takođe, spremna i potrebna hrana. Mlijeko polarnog medvjeda u sebi sadržava veliku količinu masnoće. Ovo veoma masno mlijeko je hrana, koja im je najviše potrebna. Tako oni veoma brzo rastu i proljeće dočekuju spremni izaći iz svoje jazbine.

Dobro, još jedno pitanje: Da li ste znali da je polarni medvjed veoma dobar plivač i ronilac? Da, niste pogrešno čuli; polarni medvjed je veoma dobar plivač i veoma dobro roni pod vodom. U toku plivanja on koristi prednje noge. To što prednje noge mogu koristiti kao vesla je olakšica, koju im je darovao Allah dž. š. Druga olakšica je to, što kada je pod

vodom, polarni medvjed može zatvoriti nos a oči može držati otvorenim. Štaviše, to što, poput patke, posjeduje opne između prsta, pomaže mu prilikom plivanja.

Ova životinja, koja živi na najhladnijim područjima naše planete, kao što su sjeverni pol, Sjeverna Kanada i Sjeverni Sibir, nema problema sa prehladom s nogu. Ako nekoliko minuta svoje noge ili ruke stavite na led, nakon izvjesnog vremena biti ćete primorani da ih povučete, zbog toga što ćete osjetiti nesnosnu hladnoću. Takvu hladnoću, međutim, polarni medvjed, uopće i ne primjećuje. Zato što su njegova stopala prekrivena debelim krznom, što su stvorena na način da na njih ne može djelovati hladnoća. Da je prekrivan kožom kakvom je prekriven čovjek, uopće ne bi mogao živjeti u sredini u kojoj živi. Osim toga, masni sloj od 10 cm koji je smješten ispod kože, polarnom medvjedu osigurava toplotnu izolaciju. Zahvaljujući tome, brzinom od 10 do 11 kilometara na sat, on u ledenoj hladnoj vodi može preplivati 2000 kilometara.

Znate li zašto je polarni medvjed bijele ili žućkaste boje? Bijela boja polarnom medvjedu omogućava lakšu odbranu u hladnom ledenom okruženju. Ovakvom bojom povećana je mogućnost njegovog skrivanja na sasvim bijelim i kilometraskim

glečerima. Vjerovatno možete i sami pretpostaviti kako bi mu bilo otežano skrivanje da je crn kao vrana, ili raznobojan kao papagaj, koji živi u tropskim šumama.

Čulo mirisa polarnog medvjeda toliko je jako da, čak, veoma jednostavno može osjetiti miris foke, koja se sakrila 1.5 metar ispod leda. Polarni medvjed posjeduje taktike koje koristi i ljeti i zimi. Stvorite sad pred sobom sliku ovog medvjeda, koji sa svojom bijelom dlakom liči na snješka. Da li bi, po vama, on bio uočljiv kada bi se izvrnuo na bijelom bjelcatom snijegu? Da, bio bi uočljiv. Ako odgovarate misleći samo na njegovu dlaku, onda, naravno, možete reći: "Ne, neće biti uočljiv." Međutim, nemojte zaboraviti da polarni medvjed ima nos crne boje, koji mu smeta da se sasvim kamuflira u snijegu. Ali, znate li šta on radi? On čini jedan krajnje pametan potez: svojim bijelim šapama prednjih nogu pokriva nos. Na taj način gubi se ona razlika u boji. Sasvim skriven u snijegu, polarni medvjed čeka da mu se plijen sasvim približi.

Ovdje postoji jedna veoma bitna stvar na koju svi morate obratiti pažnju. To što prilikom lova polarni medvjed koristi kamuflažu, podrazumijeva da on mora posjedovati izuzetnu inteligenciju. Zamislite; medvjed je svjestan da se može sakriti, da je bijele boje i da se može kamuflirati zato što je njegovo okruženje prekriveno glečerima, koji su iste boje kao i on. Štaviše, polarmi medvjed se dosjetio da mora prekriti crni nos, koji predstavlja jedinu prepreku njegovom kamufliranju. Naravno, kao što ćete i vi potvrditi, apsolutno je nemoguće da je, nakon što se nekoliko puta iz lova vratio praznih ruku, polarni medvjed sjeo i, razmišljajući o tome šta da radi, dosjetio se da mora prekriti nos! Polarni madvjedi, kao i sva ostala živa bića, ponašaju se onako kako ih je podučio Allah dž. š. Oni su od Allaha dž. š. programirani da love na takav način. Zato što su i oni, kao i sve ostalo, pod Njegovom zaštitom.

FOKA: brzi plivač

Ova simpatična životinja, koju ste svi vi vidjeli na televiziji ili u cirkusu, većinu svog života provode u vodi. Foka je veoma dobar plivač i ronilac. Kako god smo mi srećni i spokojni na kopnu, i ona je isto tako srećna i spokojna u vodi i na ledu. Čak i u proljetnjim mjesecima temperatura područja na kome ona živi iznosi najviše 5 stepeni ispod nule. Dok se mi moramo dobro utopliti i preduzeti niz mjera kako se ne bismo smrzli na ovakvoj hladnoći, foka uopće ne osjeća studen. Zato što njeno krzno i masnoće deponovane u tijelu sprečavaju hladnoću.

Foke žive u masovnom stadu. Dobro, šta mislite kako majka foka u ovoj gužvi prepoznaje svoje

mladunče? Veoma jednostavno. Nakon što ga donese na svijet, foka novorođenčetu da jedan poljubac upoznavanja. Zahvaljujući ovom poljupcu, prepoznaje miris novorođenčeta i ne mijenja ga sa drugim.

Foke se rađaju prekrivene jednom mašću zvanom bebina mast. Zahvaljujući ovoj masti, njihova malena tijela ostaju stalno topla. Te masti je toliko mnogo da, dok mu mama daje lekcije plivanja, mladunče bez potanjanja ostaje ne površini vode, skoro, kao da na sebi ima spasilački prsluk. Razlog tome je što je mast lakša od vode. Mamino obučavanje novorođenčeta traje dvije sedmice. Prilikom toga, ono se uči samostalnom kretanju. Kao i sve ostale životinje, i foke su, također, od Allaha dž. š., stvorene prema uvjetima okruženja u kome žive. A to nam pokazuje stepen milosti našeg Gospodara.

PINGVIN U SMOKINGU

Pingvin, koji se gegajući kreće, pripada, zapravo, porodici ptica, ali ne leti. Pingvini žive u velikim grupama. Stvoreni su od Allaha dž. š., u savršenom obliku koji im omogućava život u ledenom okruženju, gdje temperatura pada na čak 88 stepeni ispod nule. Zamislite samo šta mi tokom zime navučemo na sebe kako bismo se utoplili: debeli džemper, čarapi, rukavice, šal... Pingvini na sebe ne oblače ništa. Nemaju, štaviše, ni čizama koje bi navukli na noge. Ali, unatoč tome, oni se veoma lahko, bez klizanja kreću po ledu. Osim toga, pingvini, koji nemaju ni kuću, žive na ledu. Dobro, a kako to uspijevaju? Zar oni nikako ne osjećaju studen? Ne, ne osjećaju, pošto ih je Allah dž. š., stvorio da mogu živjeti na jednom mjesto punom leda.

Odlike tijela, koje posjeduju pingvini, veoma se razlikuje od naših. Da pogledamo koje su to odlike?

Kada dođe zima, ova simpatična živa bića, koji su članovi grupe čiji broj ponekad dostiže i 400 hiljada, donose odluku o seobi sa obale mora na južnije dijelove. Ova zajednička odluka je veliki fenomen

stvoren od strane Allaha, dž. š. To što razumiju dolazak zime, što se međusobnim sporazumijevanjem odlučuju za mjesto seobe, što određuju zajednički dan i što kreću zajedno bez ikakvog pogovora, može se objasniti jedino neograničenom moći Allaha dž. š., koja gospodari nad ovim simpatičnim životinjama. U protivnom, nemoguće je da pingvini izvrše seobu u krajeve koji su pogodniji za njihov život.

Vrijeme seobe je, u isto vrijeme, i vrijeme njihovog parenja. Pingvini to razumiju i, kao prvi korak, odmah sebi biraju partnera. Drugi korak, koji moraju učiniti da ne bi izgubili svoju partnerku, je da nauče njenu pjesmu, odnosno, da razlikuju specifičan glas koji ona proizvodi. Ne zaboravite, to što pingvin, koji ne posjeduje razum ni inteligenciju, određuje jednog pingvina i što između 400 hiljada ostalih može prepoznati njegov glas, samo je još jedan pokazatelj moći Allaha dž. š., i Njegovog savršenog stvaranja.

Ova osjetljivost na prepoznavanje glasova važi i za pingvine mladunčad, koji, takođe, svoje roditelje prepoznaju po njihovim glasovima. Da ne postoji ova razlika među životinjama, koje toliko liče jedna na drugu, njihov život bi bio u potpunom neredu.

Zahvaljujući jedinstvenom sistemu Allaha dž. š., i odlikama kojima je obdario ove životinje, taj nered je izbjegnut.

Nakon parenja, ženka polaže samo jedno jaje. Odgovornost mužjaka je da, kao kvočka, leži na jajetu. Na prosječnoj temperaturi od oko -30 stepeni, u toku 65 dana, bez ikakvog pomijeranja, mužjak ovaj zadatak nastoji privesti kraju. Ovo je prilično težak period. Zbog toga što se ne pomijera sa mjesta, mužjak ne može ni jesti. Majka pingvin je u daljini, traži hranu za bebu koja će se izlijeći.

Možete li vi sebe zamisliti da bez hrane i na temperaturi od 30 stepeni ispod nule provedete 65 dana? Ovakva situacija za čovjeka predstavlja sigurnu smrt. Međutim, pingvini ispoljavaju ovu požrtvovanost, ne pokazujući nikakvu nestrpljivost ni dosadu.. Dužnost kojom ih je nadahnuo Allah, dž. š., bez napuštanja izvršavaju do kraja.

Nakon dvomjesečnog perioda ležanja na jajetu, mužjak izgubi dvije trećine svoje težine. To možemo usporediti sa čovjekom koji je, naprimjer, sa 60 smršao na 40 kilograma. Mladunče pingvina, koje se

izleže iz jajeta, prva dva mjeseca provede između nogu oca i majke. Ovakav način zaštite veoma je bitan za mladunče. Zato što bi se ono smrzlo i umrlo, ako bi se sa ovog mjesta greškom udaljilo na kratko vrijeme, makar 2 minute. Onaj Koji je oca i majku pingvina inspirisao ovakvom zaštitom je Allah dž. š. Ovdje vidimo Allahovo dž.š. svojstvo ,Onaj koji nad svim bdi.

Štaviše, zajednica pingvina od 400 hiljada članova, koja se, radi zaštite od hladnoće, skuplja u grupe i gotovo pripijaju jedni za druge, izlažu jedan savršen primjer uzajamnog pomaganja. Simpatični pingvini, koji, poduzimanjem ovakve mjere, osiguravaju stalnu temperaturu i upola smanjuju gubitak toplote, omogućavaju zagrijavanje i onih koji su ostali van grupe, tako što ih redom uzimaju među sebe. Bez i najmanjeg prigovora, koji bi mogao poremetiti njihov međusobni poredak, pingvini su generacijama i generacijam živjeli, a i dalje nastavljaju živjeti u jednom velikom skladu i harmoniji.

RIBOLOVAC PAFIN

Vi možda nikada ranije niste čuli za ime ove životinje. Međutim, kada ih sada upoznate, vi ćete ih zavoljeti, ali ćete se i zabaviti.

Većina ljudi misli da su pafini jedna vrsta pingvina. Međutim, pafini su različita vrsta ptica. A najveća razlika među njima je ta što pafini, za razliku od pingvina, mogu letjeti. Pafini žive na južnom, a pingvini na sjevernom polu. Najznačajnija sličnost je ta što se obje ove životinje mogu brzo prilagoditi na hladne sredine.

Život pafina je veoma zanimljiv. U jednoj pafinskoj porodici, otac i majka pafini se, uglavnom, ne rastaju tokom cijelog života. Svake godine odgajaju po jedno mladunče.

Kada dođu u period parenja, na njihovim kljunovima, koji su tokom cijele godine mutne boje, pojavljuju se sjajne linije. Formiranje ovih linija uopće nije slučajno. One služe za jedan određen cilj i specijalno su od Allaha dž. š., darovane pafinima. Zahvaljujući ovim

linijama, koristeći svoje kljunove kao zastavice, pafini se međusobno sporazumijevaju sa velike udaljenosti.

Možete li vi učiniti da se na vašim nosevima pojavi samo jedna linija u boji? Recimo da jedna takva linija postoji od rođenja. Možete li vi to sami sebi izbrisati ili uništiti? Kao da čujemo vaš odgovor: "Ne." Već i vi znate da postoji samo jedna moć, koja je u stanju ovu umjetnosti izvesti u željenoj boji i debljini: Allah dž. š., Gospodar svega!

Kako god je našem Gospodaru veoma lahko stvoriti različite ptice, njihove karakteristike podesiti prema sredini u kojoj žive, isto tako Mu je lahko stvoriti i uništiti ove linije.

Allah dž. š. koji je tako lijepim i simpatičnim stvorio pafine, obdario ih je sa još nizom zanimljivih karakteristika. Nastavimo sada sa analiziranjem ovih odlika.

Kada imaju 6 sedmica, mladi pafini napuštaju roditelje i samostalno počinju letjeti na otvorenom moru. Zdrav pafin može živjeti i do 25 godina.

Pafini mogu roniti veoma duboko. Znate li koliko ljudi moraju mnogo raditi da bi uspjeli zaroniti na dubine do kojih pafini zaranjaju? Moraju sebi, prije svega, nabaviti bocu sa kisikom. Osim toga, povećanjem dubine, raste i pritisak i svakog trenutka su suočeni sa opasnošću od smrti. Zbog toga ronjenje

zahtijeva veliki majstorluk. Kako su i gdje pafini naučili tehniku potrebnu za držanje daha na tolikoj dubini i ponovni izlazak na površinu vode? Naš Gospodar nam još jednom pokazuje uzvišenost i jedinstvenost u Svojoj umjetnosti stvaranja.

Evo vam još jedan od nepresušnih primjera ljepota: Poznati rekord pafina, koji, zbog specifične građe svojih usta, istovremeno mogu uloviti nekoliko malih riba, iznosi 62 najednom ulovljene ribe. Majka, koja najednom u ustima može držati toliko riba, ima samo jedan cilj: nahraniti svoje mlade. U tom slučaju, ako nekada negdje vidite pafina, koji u ustima drži dosta riba, znajte da on ima jedno mladunče pafina, kojeg mora nahraniti.

PTICE: gospodari neba

***Zar oni ne vide kako ptice u prostranstvu nebeskom bez muke lete, njih samo Allah drži. To su, zaista, dokazi ljudima koji budu vjerovali.* (An-Nahl, 79)**

Vjerovatno ste i svi vi bar nekada poželjeli letjeti kao ptica. Gledajući ptice, možete misliti da je to jednostavan posao, ali uopće to nije tako. Možda je to za ptice lahko, za čovjeka to je izuzetno težak posao...

Kada tek polijeću, ptice su primorane potrošiti dosta energije, pošto sa veoma tankim krilima moraju podići cijelu težinu tijela. Da bi se nakon polijetanja mogle odmarati tokom leta, Allah dž. š., im je pružio olakšicu. Ptice, koje mogu dugo letjeti prepuštajući se vjetru u zraku, ne mogu se lahko umoriti zato što na taj način troše malo energije. A kada prođe utjecaj vjetra, one ponovo počinju mahati krilima. Zahvaljujući ovoj kakteristici, ptice uspijevaju vršiti seobu u daleke krajeve. Uz pomoć ove olakšice, koju je stvorio Allah dž. š., mogu prelijetati veoma velike razdaljine.

Među pticama postoje vrste koje putuju od 1000 do 40.000 kilometara. Bolje ćemo shvatiti razdaljinu

koju ptice mogu preletjeti ako se podsjetimo da obim Zemlje iznosi 40.000 kilometara. U trenutku dok nadlijeću more, ptice nemaju apsolutno nikakvu mogućnost stajanja i odmora. Do danas je još uvijek nepoznanica kako ptice pronalaze smijer prilikom ovih dugih putovanja. Bez ikakve pometnje, određene ptice su svake godine u stanju izvršiti seobu u željeno područje. Ovo se ne mijenja, bilo da je riječ o mladunčetu ili starijoj ptici.

Slijedeća tema, koja izaziva pažnju je kako ptice na svojim nogama, koje su u odnosu na njihovo tijelo veoma tanke, mogu nositi svu svoju težinu. Zamislite, unutar te tanke nožice nalazi se čitav niz mišića, krvnih sudova i nerava! I pored toga one su opet veoma tanke... Let ptica bio bi dosta otežan da su njihove noge deblje i glomaznije.

U toku spavanja, gotovo sve ptice spavaju stojeći na jednoj nozi. One ne gube ravnotežu, iako težinu cijelog tijela drže na jednoj nozi, zato što im je Allah, dž. š., dao jednu odliku koja im omogućava savršenu ravnotežu.

Jedan od najboljih čulnih organa ptica su oči. Pored sposobnosti leta, Allah, dž. š., dao im je, također, i jednu izuzetnu sposobnost vida. Da se letenje,

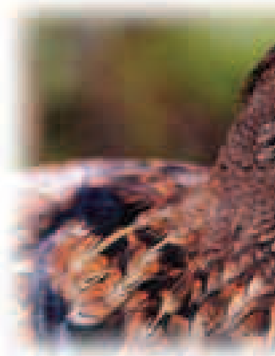

koje samo od sebe predstavlja fenomen, ne podržava jednom veoma dobrom sposobnošću vida, ono bi onda postalo krajnje opasno. Ptice posjeduju moć jasnijeg vida predmeta u daljini i širi ugao posmatranja, nego što to imamo mi. Na taj način one, blagovremenim uočavanjem opasnosti, uspijevaju promijeniti smijer leta i brzinu.

Oči ptica su stabilne u očnim šupljinama. Ne mogu ih pokretati, kao što to mi možemo. Međutim, brzim okretanjem glave i vrata, ptice povećavaju svoj vidokrug.

Osim toga, noćne ptice, kao sova, posjeduju veoma velike oči. Određene specijalne ćelije u njihovim očima su osjetljive na prigušeno svjetlo. Naprimjer, oštrina vida sove-gaćaša 100 puta je bolja od našeg vida. Zahvaljujući ovoj karakteristici, sove noću veoma dobro vide, a prema tome i love.

Što se tiče vodenih ptica, njihove oči su stvorene na način koji im omogućava jasan vid pod vodom. Dok mi otvorenih očiju pod vodom možemo provesti veoma kratko vrijeme, vodene ptice zaranjaju i veoma jednostavno, čak, pod vodom love insekte i duge mekušce. Zbog toga što je to jedini način njihove ishrane, potrebno je da imaju oči koje im

omogućavaju jasan vid pod vodom, gdje love. Iz tog razloga, Allah, dž. š., je oči ovih ptica stvorio na način pogodan za vid pod vodom. Zahvaljujući tome, ptice ne vide zamagljeno kao mi, već veoma jasno i odmah plivaju prema svome plijenu.

Sluh je, takođe, od velikog značaja za ptice. Određene vrste ptica imaju ušnu opnu koja im omogućava da mogu s lahkoćom čuti veoma niske zvukove. Moć dobrog vida pod vodom i u mraku i moć osluškivanja niskih tonova karakteristike su koje ne posjeduje čovjek. Inače, mi i nemamo pretjeranu potrebu za tim. Zato što smo i bez ovih odlika u stanju spokojno voditi svoj život. Allah dž. š. svjestan je toga i zato nas i nije obdario ovim odlikama. Međutim, bez ovih odlika pticama bi bila onemogućena ishrana, prehrana mladunčadi, življenje i produžavanje vrste.

Uši sove veoma su osjetljive na zvuk. Ona posjeduje mnogo više organa sluha od čovjeka. Sa obje strane sovinog lica nalazi se perje nalik na kosu, koje skuplja zvučne talase i šalje ih u uši. Osim toga, ovo perje odvaja jedno od drugog uha, čime se postiže da glas, koji dolazi sa desna, u velikoj mjeri opazi od strane desnog uha. Pored toga, uši se ne nalaze u simetričnom položaju. Jedno je visočije od drugog. Na taj način sove višesmijerno slušaju zvukove , čak ako ga i ne vide, one, prema izvoru

zvuka, veoma tačno uspijevaju odrediti mjesto bića koje proizvodi te zvukove. Ovo je veoma značajna prednost u snježnom periodu, kada je otežan pronalazak plijena.

Da bi zavarale neprijatelje, određene vrste ptica svoje glasove koriste na različite načine. Naprimjer, kada se uznemiravaju, mnoge ptice, koje gnijezda prave u dupljama drveta, oponašaju zvuk zmije. Krvoločne životinje, koje napadaju gnijezdo, ne diraju tu rupu, misleći da je moguće da se tu nalazi zmija.

Osim toga, da bi im omogućio brzo plivanje kada uđu u vodu, naš Gospodar je određene vrste ptica stvorio sa opnom među prstima. Isto kao peraja za plivanje. Ako prilikom plivanja stavite peraja na noge, moći ćete uočiti koliko to utiče na brzinu vašeg plivanja. Eto, određene vrste ptica od rođena imaju ta peraja.

Također, da bi svoje mladi zaštitile od neprijatelja, određene vrste ptica grade lažna gnijezda. Naročito u Africi i Indiji u većini su životinje koje se hrane ptičjim jajima. Zbog toga afrički ćubasti carić, praveći mnogobrojna lažna gnijezda,

svoja jaja čuvaju u stvarnom gnijezdu, skrivenom među tim lažnim. Zmije, koje žive po drveću tropskih predjela, veoma su otrovne. Zbog toga su ulazi u gnijezda kolonija bijelih sjenica, ptica koje žive u istom podneblju, skrivena i zamršena. Osim toga, ove ptice, kao drugu mjeru opreza, prave gnijezda na bodljikavim granama akacije, a, isto tako, prave i veliki broj praznih, odnosno lažnih gnijezda.

Jeste li ikada obratili pažnju na kljunove ptica koje svakodnevno prolijeću ispred nas? Ovi kljunovi, koji se razlikuju prema vrstama ptica, stvoreni su za obavljanje veoma bitnih funkcija. Kljunovi ptica su u najprikladnijem obliku za njihov način ishrane. Naprimjer, da bi mogle lakše loviti ribu, kljunovi ptica, koje se hrane ribom, obično su dugi i u obliku kutljače. A kljunovi onih koje se hrane biljkama su, prema vrsti trave, u obliku koji im omogućava najjednostavniji pristup toj biljci. Naš Gospodar, Allah dž. š., je sva živa bića besprijekorno obdario potrebnim karakteristikama koje podmiruju sve njihove potrebe.

DUGONOGA RODA

Hiljade velikih bijelih ptica, koje u mlakim proljećnim danima možemo vidjeti na nebu iznad nas, nisu ništa drugo do dugonoge rode. Rode su krupne ptice selice, veličine od 1 do 1.5 metar, i dugog crno-bijelog repa. To što su im duge noge i kljun crvene boje prirodno rodama daje jedan simpatičan izgled.

Karakteristika roda, koja najviše plijeni pažnju, je njihov način leta. One lete sa kljunom izbačenim naprijed, a nogama nazad. Ovaj estetski način leta omogućava im probijanje zraka i veoma brz let. Rode svake godine vrše seobu u masovnim jatima. Razlog tome je što one ne mogu živjeti u hladnim predjelima. Svojim dolaskom nam najavljuju tople ljetnje dane. Tokom ljetnjeg perioda rode žive u umjerenom području, koje se proteže od Evrope do Sjeverne Afrike, od Turske do Japana. Prije no što nastupe hladni dani, one se sele na južnu polulоptu, u tropsku Afriku i Indiju.

Veoma je zbunjujuće to što rode znaju da se u tom periodu južna polulopta počinje zagrijavati. To se, čak, može nazvati i fenomenom. Međutim, još je više zbunjujuće to što rode, kada dođe proljeće, u povratku ponovo prelijeću put dug i nekoliko hiljada kilometara i pronalaze svoje staro gnijezdo.

Da, niste pogrešno pročitali...

Rode pronalaze i nastanjuju se u svoje gnijezdo koje su napravile prije godinu dana. Dobro, kako se događa da, nakon toliko dugog vremena, dolaze prelijećući toliki put, a potom, kao da sa sobom nose kompas, bez pometnje, odmah pronalaze svoje staro gnijezdo? Naravno da je toliko jaka memorija i tako zapanjujući osjećaj pronalaska smijera rodama podaren od strane Allah, dž. š., Milostivog i Sveznajućeg.

Još nešto, ove dugonoge ptice nikada ne kreću na prekomorska putovanja. Razlog tome je njihova zabrinutost da u trenutku umora neće moći pronaći komad kopna za odmor. Radi toga one, prilikom prelaska s kontinenta na kontinent, koriste morske tjesnace kao što su Bosfor, Suetski Kanal i Gibraltarska Vrata.

Rode, koje ne bježe od ljudi, svoja gnijezda prave po krovovima zgrada, na drveću, gomilama drva i na dimnjacima. Uglavnom sva jata roda seobu vrše

zajedno. Kada stignu u Evropu, određeno vrijeme se tu zadržavaju. Nakon izvjesnog vremena, većinom u prvoj sedmici aprila, mužjaci rode grade lijepo gnijezdo od sitnog granja. Rode, kao što smo to maločas rekli, svake godine biraju isto mjesto. S velikom pedantnošću štite svoje gnijezdo i nikako ga ne napuštaju osim u veoma kratkom vremenu, kada traže hranu. Određene vrste roda grade gnijezdo u močvarama, na vrhovima drveća i žive u grupi. Na jednom te istom drvetu možete naići na 12 velikih gnijezda rode. Na činjenicu da ptice žive u grupama pažnja se skreće i u Kur'anu:

***Sve životinje koje po Zemlji hode i sve ptice koje na krilima svojim lete svjetovi su poput vas - u Knjizi Mi nismo ništa izostavili - i sakupit će se poslije pred Gospodarom svojim.* (Al-An'am, 38)**

Dobro, znate li kako se rode međusobno sporazumijevaju?

Rode se ne sporazumijevaju proizvodeći različite glasove, već škripom kljunova. Zvukovima koji nama izgledaju isti, one mogu mnogo toga objasniti jedne drugima.

Još jedno pitanje: Znate li da rode plešu?

Da, ispravno ste shvatili pitanje. Kada se sastanu mužjak i ženka rode, oni plešu, kuckajući svojim

kljunovima i lepršajući krilima. Najveća odlika ovog plesa je što mužjak nastoji skrenuti pažnju ženke. Ako uzmete u obzir da su rode visoke skoro koliko i čovjek, onda možete zamisliti koliko je ovaj njihov ples interesantan.

Naravno, sve rode nisu iste veličine. Najmanja vrsta rode su rode otvorenih kljunova koje žive u Aziji i Africi. Kada zatvori kljun, zatvaraju se samo početak i kraj; srednji dio kljuna ostaje otvoren. Ovakav kljun omogućava ovim rodama lakše razbijanje puževih kućica i školjki.

To što je Allah, dž. š., stvorio toliko različitih, lijepih i simpatičnih životinja, povećava našu vjeru u Njega, omogućava nam da, kad god pogledamo u njih, vidimo uzvišeno i savršeno stvaranje Allaha dž. š. i pomaže nam da bolje shvatimo Njegove ajete.

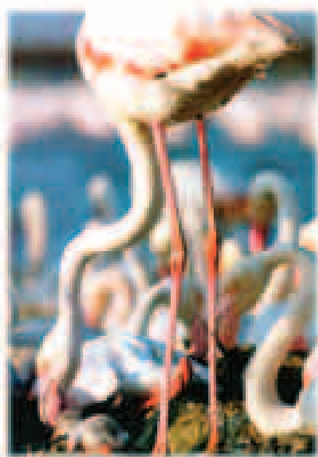
FLAMINGO: ružičasta ptica

Jeste li ikada na televiziji vidjeli jednu veliku i ružičastu pticu, koja ima velike noge? Eto, ta ptica zove se "flamingo". Zanimljivo je da ženka flaminga jaje polaže u gnijezdo napravljeno od blata koje se brzo suši, a koje prave u blatnom plićaku jezera.

Stavite se u položaj ove ptice! Zamislite da želite napraviti jedno ovako gnijezdo. Kao prvo, morate prethodno otkriti koje blato se brže suši, a potom oprobati i pronaći gdje će se mladunče lagodnije izleći iz jajeta. Morate naći odgovor na mnoga pitanja kao što je: "Da li je bolje da jaje položim na suncu ili je bolje u hladovini?" Međutim, svaki flamingo veoma dobro zna kako to treba uraditi. Osim toga, unatoč svojim dugim nogama, bez ikakve nelagode tokom čitavog mjeseca leži na jajetu i čeka da joj se mladunče izleže.

Da ste vi na njihovom mjestu, da li biste se, unatoč svom velikom tijelu, usudili sjesti na jaje? Ako sjednete, da li biste mogli napraviti proračun da li će se jaje razbiti ili neće? Naravno, ovaj proračun bi bio veoma težak. Eto, sve to prirodno radi flamingo i to bez ikakvog planiranja i probe. Zato što ga je Allah

dž. š., sasvršeno lijepo podučio onome šta treba da radi.

Flamingo, koji svojom pompeznom bojom i dugim stasom privlači pažnju, je, u isto vrijeme, i veoma dobar plivač. Opne na nogama mu mnogo olakšavaju plivanje. To što ove noge sa opnama posjeduju široku i pljosnatu građu omogućava flamingu da, bez zapadanja, nesmetano hoda čak i po mehkom blatu. Osim toga, mrežice koje se nalaze između prsta omogućava flamingu jednu široku površinu za guranje vode. Kao što vidite, zajedno sa svim detaljima potrebnim za njegov nesmetan let u zraku i život u sredini u kojoj se nalazi, flamingo je stvoren od strane Allaha dž. š.

ELEGANTNI LABUD

Krupnog tijela, elegantnog i dugog vrata, sasvim bijeli labud, na jedan krajnje ponosit način, lagano se kreće površinom kao nebo plave vode. Ova njegova spoljašnja gracioznost budi osjećaj oduševljenja kod njegovog posmatrača. Zbog toga što su stvoreni u tako lijepom i estetskom obliku, poznati su kao ukrasna ptica.

Čuli ste bajku o ružnom pačetu. Kao što se objašnjava u toj bajci, u trenutku kada izađu iz jajeta, mladunčad labuda su veoma ružna. Smeđe su ili krem boje. Ova mladunčad, koja iz jajeta izlaze kratkovrati i prekriveni gustom dlakom, u toku svega nekoliko sati dolaze u položaj da mogu trčati i plivati. Tokom nekoliko mjeseci roditelji veoma brižno paze na svoje mladunče. Na kraju, ovo ružno mladunče preobraća

se u jednog krajnje elegantnog i lijepog labuda. To što ova mladunčad uspijevaju plivati nakon veoma kratkog vremena i što velikim promjenama dobijaju veoma lijep izgled, moguće je jedino zahvaljujući savršenstvu u umjetnosti stvaranja našeg Gospodara. Kao što se i saopćava u jednom kur'anskom ajetu, Allah dž. š., je "*Onaj Koji sve savršeno stvara*" (As-Sadžda, 7)

Jedna vrsta labudova, zvana "trumpeter", sjedi na jajetu u razvoju, kako bi omogućila da ono stalno bude vruće. Samo ponakad ustanu i prevrnu ga. Na taj način postižu da se toplota podjednako raširi sa svih strana. Nesumnjivo, Allah dž. š., je taj koji je labudove podučio vrsti njege potrebne njihovom jajetu.

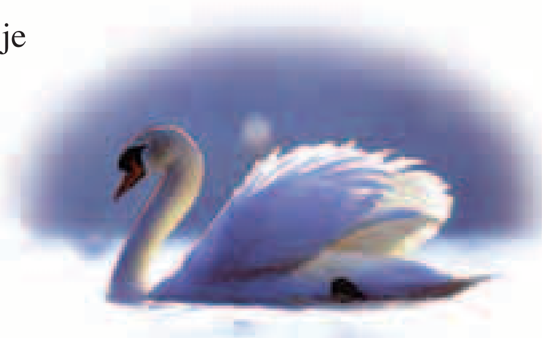
Zahvaljujući nadarenosti koju im je darovao Allah dž. š., labudovi su vodene ptice koje se najbrže kreću na vodi i u zraku. Labudovi, koji spokojnije žive na vodi nego na kopnu, brzo plivaju zahvaljujući opnama između prsta.

Labudovi, koje vrše seobu pred zahlađenje vremena, lete veoma visoko i poredani su u obliku unakrsne linije. U međuvremenu, da bi se probili kroz jaki vjetar na koji naiđu, oni napreduju u obliku obrnutog slova "V". Ova pametna formula omogućava im brži let i bezumorno napredovanje tokom leta. Naravno da je nemoguće da su ovu formulu, koja

zahtijeva poznavanje fizičkih zakona, otkrili sami labudovi. Oni tako lete, zato što ih je tako nadahnuo Sveznajući Allah dž. š.

Zar oni ne vide ptice iznad sebe kako raširenih krila lete, a i skupljaju ih? Samo ih Milostivi drži; On, zaista, sve dobro vidi. **(Al-Mulk, 19)**

Labudovi se hrane biljem koje nalaze na dnu rijeke, bare ili jezera. Njihovi dugi vratovi im omogućavaju olakšano dospijevanje do hrane. Mogu da rone kao patke i nemaju poteškoća u toku kratkotrajnih zaranjanja. Labudovo otkidanje biljke posjeduje i jednu veoma korisnu stranu: određeno bilje se bolje razvija i raste, ako se pročačka zemlja na kojoj se nalazi. Eto, kada, u potrazi za svojom hranom, labud rovi po dnu vode on tim svojim potezom ujedno osigurava i bujanje biljnog pokrivača. Na taj način on daje svoj doprinos obilnom rastu bilja, odnosno hrane za životinje koje će živjeti poslije njega. Koristeći labudove kao povod, naš Gospodar osigurava razvoj biljnog pokrivača.

NOJ
(TOLIKO JE VELIK DA NE MOŽE LETJETI)

Noj je najveća ptica na svijetu, koja je duga oko 2.5 metra, sa prosječnom težinom od 120 kilograma.

Ove ptice, koje u grupama žive na području Srednje Afrike, ne posjeduju moć letenja. Međutim, Allah dž. š., ih je obdario drugom odlikom koja im koristi prilom bijega od neprijatelja. Zahvaljujući svojim dugim i jakim nogama, nojevi su veoma brzi trkači, toliko brzi da ih ni jedan čovjek ne može stići. Nojevi su najbrže dvonoge životinje u životinjskom svijetu i dostižu brzinu od otprilike 70 kilometara na sat. A da vam sada kažemo nešto vrlo zanimljivo: Znate li da nojevi na svakoj nozi imaju samo po dva prsta? Štaviše, jedan je mnogo veći od drugog. I nojevi trče jedino na ovim prstima.

Osim toga, zahvaljujući dugim nogama koje im omogućavaju brzo trčanje, nojevi su veoma ratoborni. Svojim kandžama i ritanjem nogu, jednostavno se brane od neprijatelja.

Jaje najveće ptice na svijetu je, također, najveće među ptičijim jajima. Za ova ogromna jaja, noj u

pijesku kopa široke rupe i tu ih polaže. Međutim, rupu treba podesiti prema veličini 10 do 12 izleženih jaja. U slučaju da noj rupu ne kopa u pijesku, već u zemlji, to bi mu oduzimalo mnogo vremena i izazivalo veoma veliki utrošak energije. I doista, baratati sa pijeskom mnogo je lakše od baratanja sa zemljom. Pijesak možete razgrtati čak golim rukama, a za zemlju je, u najmanju ruku, potrebna lopata. Upravo iz tog razloga se nojevi, koji se ponašaju u skladu Allahovog nadahnuća, radi zakopavanja jaja, odlučuju za pijesak, koji zahtijeva najmanju energiju, a ne za zemlju. A nakon toga, jaja lagano prekriju opet pijeskom.

Druga, veoma zanimljiva činjenica vezana za nojeve jeste da nadzor nad svim jajima u jatu na sebe preuzima samo jedna ženka. Ova ženka daje prednost svojim jajima, zbog toga što jato može dati utočište samo određenom broju mladunčadi. Svoja jaja nojevi uspijevaju prepoznati zahvaljujući zračnim otvorima na ljuski.

Kada izađe iz jajeta, novorođenče je sasvim bespomoćno. Svakog trenutka može postati žrtvom neke ptice grabljivice. Da bi se odbranili u trenutku opasnosti, mladunčad se pretvaraju mrtvim tako što se svom svojom dužinom prostru po zemlji. Na taj

način, misleći da su umrli, neprijatelj ih ne napada. Ovu imitaciju na isti način primjenjuju svi mladi.

Apsolutno je nemoguće da se toga dosjeti ili nauči ptica koja je tek došla na svijet! Dobro, kako je onda moguće da, odmah nakon dolaska na svijet, jedna ptica posjeduje takvu sposobnost glume, kao da je pozorišni glumac? Odgovor je sasvim jasan. Jednoj ovako efektnoj metodi odbrane, ovu mladunčad, koja ne posjeduju nikakvu drugu odbranu, podučio je naš Gospodar, Sveznajući Allah dž. š.

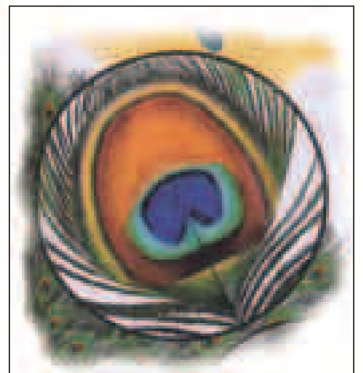
NAGIZDANI PAUN
(NAJNAGIZDANIJI ČLAN ŽIVOTINJSKOG SVIJETA)

Ako ste nekada bili u zoološkom vrtu, onda ste sigurno vidjeli pauna, koji vam je, svojim savršeno lijepim izgledom, pravio predstavu. Najbitnija odlika paunova je to što oni posjeduju rep ukrašen nezamislivo lijepim bojama. Međutim, rep o kome ovdje pričamo posjeduju samo paunovi mužjaci.

Pera na repu pauna, plave glave i vrata, sjajnozelene su boje i na svojim vrhovima se nalazi jedan okrugli pjegavi dio, koji, takođe, upotpunjuje ovu savršenu umjetnost. Međutim, ovaj velelepni prizor ne možete vidjeti uvijek. Za to morate čekati period parenja. U vidu lepeze, mužjak otvara svoj rep jedino u vrijeme parenja da bi privukao pažnju ženke.

Ovdje moramo sami sebi postaviti slijedeća pitanja: Kako paun, koji se ne može vidjeti, može biti siguran da izgleda tako lijepo i privlačno kada raširi rep? Zar ne treba od strane nekoga biti poučen tome? Nesumnjivo, naš Gospodar, Tvorac jedne takve ljepote, poučio je, takođe, pauna kako će svoj rep koristiti na najljepši način.

Dobro, a da li ovakav besprijekorno lijep izgled paun može postići svojim zalaganjem? Ili, može li se

slučajno pojaviti ovaj sklad boja, koji kod posmatrača izaziva zapanjenost? Naravno da je to nemoguće. Da li biste vi povjerovali kada bi vam došao vaš drug i rekao da je jedna umjetnička slika u vašoj kući nastala slučajno, sama od sebe, tako što su se boje rasule po platnu? Sigurno da mu ne biste povjerovali! U tom slučaju ni paunov rep, koji je toliko savršen da se njegova ljepota ne može uporediti ni sa jednom slikom, nije nastao slučajno sam od sebe. Nema te osobe koja nije osjetila oduševljenje nakon što je vidjela ovaj sklad boja i estetiku. Zato što je Allah dž. š., Stvoritelj tog savršenstva.

PAPAGAJ: ptica imitator

Papagaji su raznobojne društvene ptice, koje u mnogobrojnim skupinama žive u toplim predjelima naše planete. Veoma je zanimljivo što ove ptice pokazuju darežljivost prilikom podjele hrane sa svojim drugovima. Papagajaska jata u tropskim šumama lete po drveću puštajući razne krikove. Iz odgovora koji daje drugo jato, oni saznaju za mjesto gdje je drveće puno voća.

Svoju hranu papagaj pridržava nogama i zagriza, kao da jede sendvič. Jedno od najomiljenijih jela pitomog papagaja su košpice, koje i mi s uživanjem jedemo. Uz pomoć okruglog jezika, ljusku košpice, koja, kao što i sami znate, zahtijeva mali napor prilikom jedenja, veoma jednostavno otvara i jede unutricu.

Godišnje nose između 2 i 8 jaja. U periodu izlijeganja mladih, mužjak i ženka papagaj naizmjenično leže na jajima. Mladi, koji bez dlake izlaze iz jajeta, hrane se sažvakanom hranom koju su

SVIJET ŽIVOTINJA

za njih prethodno u svojim ustima pripremili njihovi roditelji.

Najveća karakteristika papagaja je ta što oni izuzetno dobro oponašaju glasove. Mogu izgovoriti riječi koje veoma često čuju. Međutim, ne razumiju ono što kažu, samo proizvode isti glas koji su čuli. U stanju su čak imitirati zvonce vrata ili telefona. Zbog toga, ako hranite papagaja kod kuće, možete misliti da vam veoma često zvone telefon ili zvono na vratima.

Da ove pričljive životinje, blistave boje, nisu stvorene na našoj planeti, ne bismo mogli čak ni zamisliti jedno takvo živo biće. Dakle, ne bismo bili u stanju reći: "Kamo sreće da postoji jedna šarena ptica zvana papagaj i da može oponašati glasove." Mi nismo u stanju sami planirati, pa čak ni sanjati o nečemu čemu nas Allah dž. š., nije podučio, ili nam to pokazao. Svojstva Stvoritelja, Onoga koji stvara bez uzora, pripadaju jedino našem Uzvišenom Gospodaru. Ova činjenica se na slijedeći način saopćava u Kur'anu:

On je Allah, Tvorac, Onaj koji iz ničega stvara, Onaj koji svemu daje oblik, On ima najljepša imena... **(Al-Hašr, 24)**

Allah dž. š., je radi nas stvorio tako raznovrsne ljepote. Uvijek nam i na svakom mjestu pokazuje

svoje mudžize (čuda). A zauzvrat na sve ovo, Allah dž. š., od nas traži da vidimo ove neograničene ljepote u Njegovom stvaranju i da osjećamo zahvalnost zbog toga, da Mu se, dakle, zahvaljujemo i da Ga nikako ne smećemo s pameti.

PATKA ZELENE GLAVE

Šta vam prvo padne na um kada se kaže "gegati se"? Čovjeku se obično pred očima stvori slika pačića koji, gegajući se, idu iza svoje mame.

Tokom ishrane, patke koriste dvije metode: Određene vrste patki plivajući se, bez zaranjanja, hrane biljem i insektima. Veoma često vidjeti ćete ih kako sa glavom i prvim dijelom tijela zagnjurenim u vodu i sa uspravnim repom iznad vode, traže hranu. A određene vrste patki gotovo svu svoju hranu osiguravaju zaranjajući pod vodu. Krupnih nogu sa opnama među prstima pomažu im prilikom ronjenja i plivanja u vodi, ali im zbog toga otežavaju hod na kopnu. Inače, patke i ne izlaze iz vode osim u vrijeme parenja.

Vodene ptice, kao što su patke, u svom tijelu nose zrak. To je jedan od razloga zbog kojeg one mogu ostati na površini vode. U tijelu patke postoje zračne kesice, koje liče na male balone. Kada se ove kesice napune zrakom, pomažu patki da može ostati na vodi. A kada patka želi zaroniti pod vodu, onda ona zrak iz ovih kesica izbacuje vani. Zbog toga što je u tijelu

ostalo malo zraka, ona lakše zaranja u vodu.

Osim toga, većina vodenih ptica su veoma dobri plivači. Jedan od razloga za to su opne između prstiju. Ove opne su široke zato da ovim životinjama mogu dati veću snagu kada, prilikom plivanja, nogama potiskuju vodu iza sebe. Naravno da se sve karakteristike, koje su vodenim pticama potrebne za njihovo dobro plivanje, nisu slučajno okupile na jednom mjestu. Sve ove karakteristike vodenim pticama date su od strane njihovog Stvoritelja, Allaha dž. š.

Patak ima perje koje je uvijek sjajnije od perja patke. To je veoma značajno za odbranu patki, koje u gnijezdu leže na jajima. Pošto, zahvaljujući izblijedjeloj boji, neprijatelj ih teže primjećuje i one sigurnije borave u svom gnijezdu. Izblijedjele boje, koje su u skladu sa okolinom i u obliku kamuflaže prilično otežavaju uočavanje

ženki čak i sa kratke razdaljine. A da bi zaštitili ženke koje leže na jajima, koristeći svoju sjajnu boju, mužjaci na sebe skreću pažnju neprijatelja. Kada se neprijatelj približi gnijezdu, mužjak poleti, pravi preveliku buku i koristi sve moguće napore kako bi ga uspio udaljiti od gnijezda.

Odrasle patke, koje se kreću u grupi, veoma rijetko obraćaju pažnju na svoje mlade. Mužjaci ne leže na jajima, a mladunčad svega nekoliko sati nakon izlaska iz jajeta počinju trčkarati, plivati i samostalno se hraniti. Mladunčad, koja čak još dok su sasvim mala znaju kako će se hraniti, vode život zahvaljujući Allahovom nadahnuću o potrebnim pitanjima.

Razmislite sada malo o sebi. Šta bi se desilo da vas je neko bacio u vodu sat vremena nakon rođenja? Nagutali bi se, naravno, vode i ugušili. Međutim, mali pačići se ne guše, zbog toga što im je Allah, dž. š., od samog rođenja dao sposobnost plivanja.

Znate li da patke dok lete dostižu brzinu od preko 50 kilometara na sat? Dobro, a da li znate da patke u toku leta neprestano mijenjaju smijer, kako ne bi postale žrtvom krvoločnih životinja koje se nalaze u blizini? Da li neko od vas zna odgovor na pitanje kako patke znaju promijeniti smijer? Naravno, i to je karakteristika kojom je Allah dž. š., obdario patke radi njihove zaštite, isto kao što je odgovarajućim karakteristikama obdario i sva druga živa bića.

LEPTIR: savršenstvo boja

Znate li da, u trenutku kada dođu na svijet, leptiri ne posjeduju ona šarena krila?

Da, leptiri se rađaju bez krila. Da bi postigle oblik u kakvom ih vidite u dvorištu i parkovima, leptiri moraju proći kroz četiri faze. Leptiri, od kojih neki žive 24 sata, a neki 1 do 2 mjeseca, iz jajeta izlaze kao larva. A kada larva poraste postaje mala simpatična gusjenica, a time počinje druga leptirova faza.

U svom tijelu gusjenica posjeduje 14 do 15 obruča ili prstenova. Na glavi se nalaze male oči, a u predjelu

usta čeljusti koje, kao naši zubi, koriste za žvakanje i drobljenje hrane. U prednjem dijelu tijela, u predjelu do stomaka, ima 8 nogu. U fazi dok je gusjenica, leptir još uvijek ne posjeduje krila i antene su mu veoma kratke. A njegove pljuvačne žlijezde luče jednu vrstu svile.

Za razliku od drugih bića, u toku rasta gusjeničino tijelo se ne povećava u dužinu. One se rastom toliko udebljaju da ne mogu stati u svoju kožu. Na kraju, lagano cijepaju svoju kožicu i oslobađaju se od nje. Umjesto nje pojavljuje se jedna nova koža koja je pogodnija za njihova udebljana tijela. Gusjenica je veoma ukusno živo biće za ptice koje se hrane kukcima. Zbog toga je naš Gospodar podučio gusjenice raznim tehnikama skrivanja radi lične zaštite. Stojeći uspravno, neki imitiraju granu, jedan dio se kamuflira tako što se umire na listu koji je iste boje kao i oni, a

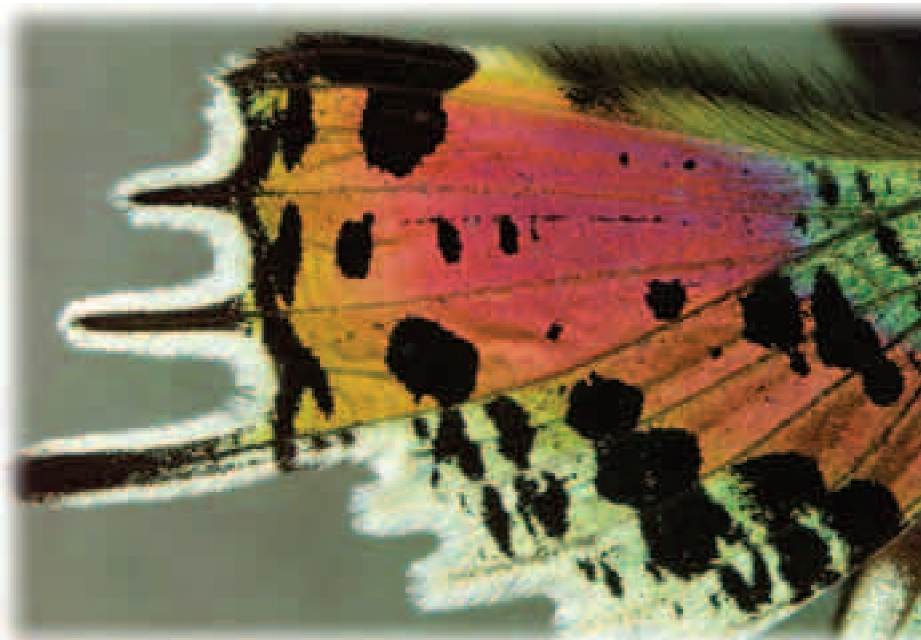

neki se pretvaraju da su mrtvi. Ove tehnike skrivanja su veoma bitne za gusjenicu da bi mogle opstati u životu i kasnije se razviti u leptira.

Ove tehnike kamufliranja gusjenica, takođe, koristi i kasnije kada postane leptir. Tako da leptiri žive u područjima koja su u skladu sa njihovom bojom. Na taj način lakše se uspijevaju sakriti. Dobro, kako leptir može kontrolirati da li je u skladu sa okolinom ili ne, obzirom da se ne može vidjeti sa vana? Kako može biti siguran da je na bezbjednom mjestu? Ništa od toga leptir ne može znati i predvidjeti. Njegov Gospodar, koji ga je stvorio, Allah dž. š., je Taj koji ga je smjestio u najpovoljniju sredinu gdje će moći biti na sigurnom, koji ga je usmjerio na to mjesto.

U ovom slučaju vidimo Allahova svojstva "Zaštitnik", "Čuvar" i "Milostivi". Svakom biću koje je stvorio, Allah dž. š., je, takođe, dao i karakteristike koje će ih štititi od opasnosti. Inače, leptir ne posjeduje pamet da bi mogao razmišljati o potrebi zaštite; on, prema tome, ne može razviti tehnike odbrane, kao što su kamuflaža ili skrivanje. Sve ove olakšice omogućio mu je naš Gospodar, Stvoritelj svega na nebesima, Zemlji i onoga između njih..

Gusjenica, koja je, zahvaljujući zanimljivim sistemima odbrane kojim ju je obdario Allah dž. š., nastavlja svoj razvoj i napokon ulazi u treću fazu. U vrijeme kada treba preći u ovu fazu, gusjenica svoj stomak prenatrpa listom i gotovo dolazi u stanje rasprskavanja. U ovom trećem stadiju gusjenica se zatvara u nešto nalik na torbu i tu počinje njena promjena.

Tvrda kora, koja se u ovom stadiju obrazuje oko gusjenice, zove se "krizalit". Dok se nalazi u ovoj kori, gusjenica je nepomična i uopće se ne hrani. Jedino koristi energiju lišća koje je pojela u proteklom stadiju. Krizalit stoji pričvršćen za list, kamen ili za

granu. Ako nekada naiđete na jedan od njih, zavirite unutra. Zato što, kada pogledate gusjenicu u tom krizalitu, moći ćete vidjeti mjesta leptirovih nogu, koje će se naknadno formirati.

Nakon što prođe period od otprilike 10 dana, leptir će u roku od nekoliko minuta razderati koru krizalita i izaći vani.

U tom trenutku njegova krila još uvijek nisu dostigla svoju normalnu veličinu. U ovoj četvrtoj fazi, da bi razvukao krila, novoformirani leptir, tečnošću iz tijela, napuhava krvne sudove koji se nalaze na krilima. U trenutku kada se krila osuše, on odjednom polijeće i to bez apsolutno ikakve obuke. U isto vrijeme, krila leptiru pomažu i prilikom disanja.

Kao što vidite, čak i maleni leptir predstavlja jedan nevjerovatan fenomen, koji nam pokazuje naš Gospodar. Naučnici još uvijek istražuju "kako to da se gusjenica odlučuje da se pretvori u leptira?" Jedini razlog tome je to što naš Gospodar želi da bude tako. Allah dž. š., nam pokazuje kako On može stvoriti

različita živa bića, a štaviše, i kako je u stanju jedno biće preobratiti u drugo.

Drugi fenomen prestavljaju takođe i leptirova krila, koja su prekrivena malim ljuskicama. Krila nastaju slaganjem ovih ljuskica jedne na drugu. Dobro, a kako su se formirala ova krila?

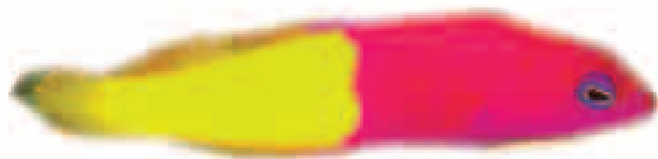
Jesu li se ljuskice slučajno, same od sebe složile i formirale krilo savršeno lijepe građe?

Jesu li se ljuskice same od sebe prilijepile jedne na druge i tako napravile jedno krilo? Jesu li onda to krilo ugradile na leđa leptira?

Leptir ne može vidjeti svoja leđa. Međutim, na leđima koja nikada nije vidio postoje dezeni koji predstavljaju savršenstvo simetričnosti. Ljuskice su poredane u jednom takvom poretku da su dezeni na oba krila apsolutno isti. Ako se odlučite da lenjirom izmjerite veličine dezena, uvjerit ćete se da su oni međusobno potpuno jednaki.

Sve to upozorava na savršenu umjetnost našeg Gospodara, Njegovo neograničeno znanje i moć. A mi trebamo da to uočimo i da razmišljanjem o tome veličamo Allah dž. š.

RIBE:
stanovnici mora

Kuća u kojoj živimo, škola u kojoj učimo, ulica po kojoj hodamo, parkovi u kojima se igramo, zrak koji udišemo; sve su to elementi koji pripadaju našem svijetu. U ovom svijetu nalaze se ptice, ljudi, drveće, bilje, životinje. Međutim, postoji još jedan svijet koji nismo mnogo vidjeli, za čije postojanje smo samo čuli, a u većini slučajeva vidjeli samo na televiziji. U ovom svijetu također žive svojevrsne životinje i bilje. Oni također ne znaju kako izgleda naš svijet. Mi ne možemo živjeti u njihovom svijetu, a oni ne mogu živjeti u našem. U tom svijetu mi čak ne možemo ni disati.

Da, svijet o kome upravo pričamo je podvodni svijet u kome žive ribe. Međutim, postoji nešto što ne smijemo gubiti iz vida. U podvodnom svijetu ne žive samo ribe. Podvodni svijet, koji predstavlja utočište gmizavacima, insekatima, bilju, ugošćava milione vrsta živih bića. Živa bića koja žive u ovom svijetu na

svojevrstan način hrane se, dišu i spavaju.

Disajni sistem riba razlikuje se od disajnih sistema svih ostalih živih bića. Umjesto naših noseva, ribe posjeduju škrge koje koriste za disanje. Uz pomoć njih ribe se uspijevaju koristiti kiseonikom iz vode. Voda, koja se na usta stalno uzima unutra, preko opruga škrga prolazi nazad. Kapilari u škrgama uzimaju rastvoreni kisenik iz vode, a karbondioksid iz tijela puštaju u vodu. Većina riba posjeduje nosne otvore, ali ih nikada ne koriste za disanje. Nosni otvori se otvaraju malim kesicama i ribe uzimaju miris vode koji se tu napuni. Morski psi, naprimjer, svoj plijen nađu prema mirisu.

Osim toga, ribe ne posjeduju ni očne kapke, koje, naprimjer, posjedujemo mi. Ribe svijet posmatraju iza jednog providnog zara, koji prekriva površinu oka. Ovaj zar podsjeća na podvodnu masku, koju koriste ronioci. Zbog toga što u većini slučajeva moraju vidjeti predmete koji se nalaze u njihovoj blizini, riblje oči su stvorene na način koji odgovara ovoj potrebi. Podešene su prema gledanju u bliskom planu loptastih i tvrdih oblika. A kada žele gledati u daljinu, cijeli sistem sočiva se, uz

pomoć posebnog mišićnog mehanizma u oku, povlači prema natrag.

Pored pet osnovnih čula (čulo mirisa, sluha, dodira, vida i okusa), svijet oko sebe ribe osjećaju i uz pomoć takozvanih "janalnih linija". Osjetljive nervne ćelije, koje se protežu dužinom ovih linija, opažaju veličinu i smijer predmeta koje prolazi pored njih. Uz pomoć toga jednostavno se u mraku kreće pećinska riba, koja je slijepa. Ovaj sistem je jedna vrsta podmorskog radara, ili drugačije rečeno, jedna vrsta "sonara".

Osim toga, veliki broj ribljih vrsta u šupljinama svojih stomaka posjeduju tanke i izdužene kesice ispunjene zrakom. Zahvaljujući ovoj kesici, riba održava ravnotežu u vodi.

Ribe, koje su voljom Allaha dž. š., stvorene u raznim vrstama, svojom lijepom boja, oblicima i pokretima kod čovjeka izazivaju zapanjenost. Žive i sjajne boje, koje su vidljive kod mnogih riba, veoma je teško naći kod ostalih životinja.

Možda vam je i poznato ono što smo do sada ispričali. Međutim, postoji još jedan detalj u vezi riba, koji će vas veoma začuditi.

Da bi se očistile od parazita, koji žive na njima, u većini slučajeva ribe osjećaju potrebu za ribama čistačima koje su mnogo manje od njih. Na jedan

neustrašiv i spokojan način, ove ribe čistači ponekad ulaze u usta velikih riba. Čiste zube i škrge ovih riba, a ujedno time napune i svoje stomake. Velike ribe, također, ne pričinjavaju nikakve neprijatnosti ovim malim ribicama koje im pomažu u čišćenju od parazita.

Dobro, kako ribe-čistači mogu biti sigurne da ih u jednom trenutku neće progutati velika riba u čija usta ulaze? Kako znaju da im nikakvo zlo neće pričiniti velike ribe, čija usta čisti? Kako im mogu vjerovati kao da među njima postoji jedan gotovo uzajamni sporazum? Čak i da postoji sporazum, tko im garantuje da, nakon završenog posla, da velike ribe neće pokvariti sporazum i pojesti ih?

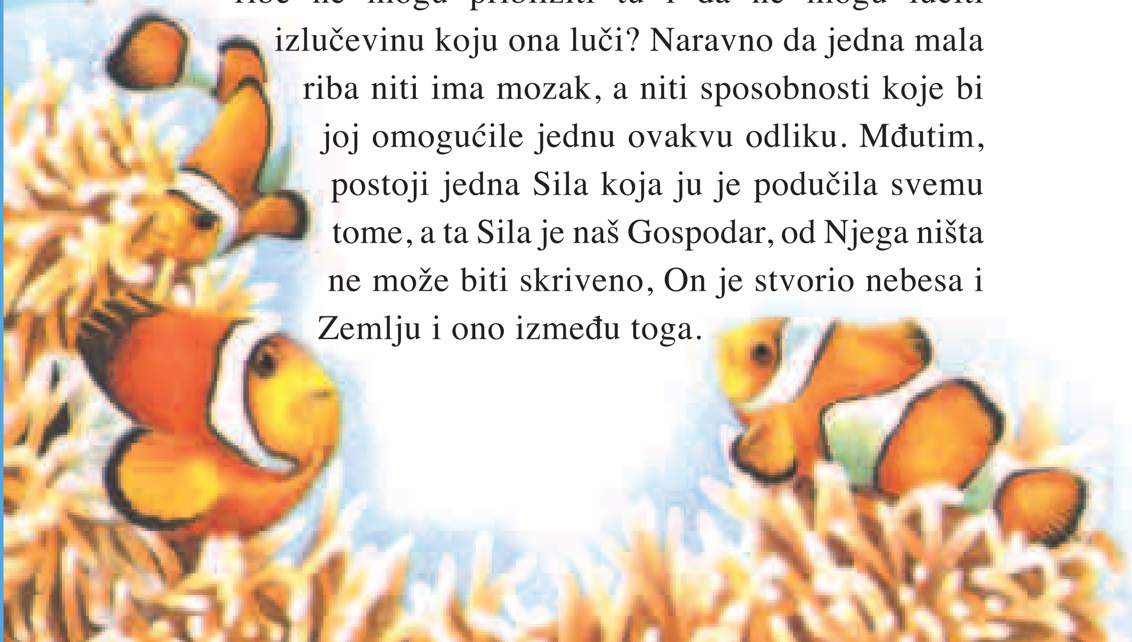

Da, ribe-čistači ne mogu biti sigurne ni za jednu od ovih opasnosti. Zbog toga što je obe ove ribe njihov Gospodar nadahnuo uzajamnim korištenjem jednih drugima, niti velika riba pričinjava bilo kakvo zlo maloj ribi-čistaču, a niti se riba-čistač ustručava i boji velike ribe. Velika riba biva očišćena, a mala nahranjena očišćenim parazitima. Kao posljedica nadahnuća Allaha dž. š., obje ove ribe vode život u jednoj velikoj harmoniji i međusobnom potpomaganju.

RIBA KLOVN

Najzanimljivija odlika ove ribe, koja je ukrašena veoma privlačnim bojama, je mjesto, koje je Allah dž. š., odredio za njeno življenje. Riba klovn živi između grana 'morskog božura', bića koje svojim izgledom podsjeća na biljku. Na granama morskog božura nalaze se otrovne kapsule, koje štete ili ubijaju ribe koje ih dodirnu. Međutim, riba klovn nema nikakve štete posljedice od ovog neobičnog bića. Zato što ova riba ima jednu posebnu tečnost koju luči i zbog toga ove opasne kapsule uopće ne djeluje na nju.

Napravite sada red u vašim glavama. Dakle, za razliku od ostalih, jedna luči jednu tečnost. A to sprečava djelovanje na nju otrovnih kapsula koje se nalaze u njenom okruženju. Kao da zna da ne djeluju na nju, ona se u trenutku opasnosti odmah skriva između tih kapsula. Dobro, a kako zna da se ostale ribe ne mogu približiti tu i da ne mogu lučiti izlučevinu koju ona luči? Naravno da jedna mala riba niti ima mozak, a niti sposobnosti koje bi joj omogućile jednu ovakvu odliku. Mđutim, postoji jedna Sila koja ju je podučila svemu tome, a ta Sila je naš Gospodar, od Njega ništa ne može biti skriveno, On je stvorio nebesa i Zemlju i ono između toga.

DELFIN:
riba nasmijanog lica

Možda ne postoji životinja koja može biti toliko mila i prijatelj sa čovjekom koliko to može biti delfin. Pomirljivost i humanost, kojim ih obdario Allah dž. š., možete pročitati sa njihovih lica.

Prilikom rađanja delfina, prvo izlazi rep, potom trup i na kraju glava. Prilikom hranjenja, stiskanjem i opuštanjem mliječnih žlijezda, majka delfin ušpricava mlijeko u usta svog mladunčeta.

Ovu operaciju majke delfina možete uporediti sa slijedećim: zamislite da u ruke uzmete plastičnu flašu mlijeka i da, stistaknjem flaše, špricate mlijeko okolo. Upavo, na to liči ono što radi majka delfin.

Sisari koji žive izvan vode nemaju potrebe za korištenjem ove metode prilikom dojenja mladih. Međutim, u vodi postoji potreba za ovom metodom špricanja. Postoji li mogućnost da je majka delfin smislila ovaj metod i odlučila se na njegovo korištenje? Da li je moguće da je uočila ovo stanje i da je potom mliječnim žlijezdama dodala mišiće? Kao što i sami možete pretpostaviti: apsolutno ne! Kao što smo i prije naglasili, Allah dž. š., stvorio je tijelo majke delfina na najpogodniji način koji će moći zadovoljiti potrebe njenog mladunčeta.

Delfin, prijatelj ljudi, posjeduje način disanja sličan našem. Međutim, njegovi nosni otvori nisu nasred lica, kao kod nas, već na glavi. Delfin, kao i mi, nakon što udahne zrak on zadrži dah i tako zaranja pod vodu. Kada ponovo izlazi na površinu, u toku zadnjih nekoliko metara izbacuje zrak i vodu koja se nalaze u plućima.

Svi znate kako delfini plivaju, kao da se kližu, i kako se, čak, takmiče sa brodovima koji plove. Svi oni su savršeni plivači, a jedan od najvažnijih razloga njihovog savršenog plivanja je njihova koža, koja je ravna i klizava. Ove karakteristike im omogućavaju jednostavno klizanje vodom i veoma brzo plivanje. Druga karakteristika, koja, također, omogućava brzo plivanje, je u vezi sa građom njihovog nosa. Nos delfina posjeduje građu koja je najpogodnija za brzo kretanje po vodi. Ljudi, koji su to primijetili, počeli su prvi dio broda koji ostaje u vodi graditi u obliku koji liči nosu delfina. Zahvaljujući tome, današnji brodovi uspijevaju postiči znatno veće brzine.

Dobro, a da li znate da delfini nemaju dobro izražena čula mirisa i vida? Umjesto toga, Allah dž. š., je podario delfinima veoma razvijeno čulo sluha.

Zahvaljujući veoma razvijenom čulu sluha, delfini su u stanju veoma jednostavno čuti čak i glasove sa kilometarskih udaljenosti. Osim toga, zahvaljujući jednom sistemu smještenom u njihovom tijelu, a koji liči na aparat zvani "sonar", koji se nalazi na podmornicama, oni veoma jednostavno pronalaze puteve i ustanovljavaju mjesto svog plijena. To se realizira na slijedeći način: glasove, koje oni proizvode, a koje ne može čuti ljudsko uho, šire se vodom u vidu talasa. U slučaju kada ovi zvučni talasi naiđu na neku prepreku, oni se sudaraju sa tom preprekom i vraćaju se natrag. Vrijeme odlaska talasa, sudara sa ribom ili stijenom i povratak natrag, delfinu pokazuje udaljenost prepreke ili plijena. Sonarni sistem podmornica, kojeg smo maločas spomenuli, proizveden je od strane čovjeka imitiranjem ove karakteristike delfina.

To što delfini posjeduju jedno snažno ćulo sluha, kojim ih je obdario Allah dž. š., štiti ih od opasnosti da postanu žrtve drugih riba.

OGROMNI KITOVI

Kitovi su najveća živa bića koja žive u moru. Naročito jedna vrsta kitova, poznata kao 'plavi kit', ima dužinu koja prelazi 30 metara i težinu od oko 150 hiljada kilograma (150 tona). Da bi shvatili dužinu ovog kita, pokušajte sebi pred očima stvoriti sliku nebodera od 10 spratova. Isto tako ne zaboravite da isti taj kit može imati težinu koja je otprilike ista sa težinom 25 - 30 slonova.

Dobro, a kako se događa da jedna tako velika i toliko teška životinja zaranja na morske dubine od 800 - 1000 metara i odatle veoma jednostavno izranja na površinu? Zamislite, naprimjer, jedan veliki brod od 150 tona i 30 metara dužine. U slučaju da ovaj veliki brod potone i pokopa se na dubini od 1000 metra, potreban bi bio višegodišnji rad da se on uspjedne izvući na površinu. Međutim, zahvaljujući snazi, kojom ga je obdario Allah, dž. š., kit za jedno vrijeme od 15 do 20 sekundi uspijeva ponovo izaći na površinu. Kosti kita stvorene su od jedne šupljikave materije i njihova unutrašnjost ispunjena je uljem. Zahvaljujući tome, kit s lahkoćom može stajati na površini vode.

Osim toga, kit je i veoma dobar ronilac. Njegovo tijelo stvoreno je u takvom obliku da može podnijeti velike pritiske na morskim dubinama. Kiseonik, koji kola mišićima i u krvi kita, miješa se sa hemijskim materijama, koje ga hrane kad je pod vodom i u vrijeme kada ne diše. Što se tiče sistema cirkulacije, on je stvoren tako da se krv iz unutrašnjih organa može slati u mozak. Zahvaljujući tome, kiseonik u tijelu može se slati do organa kojemu je najpreči kisik, dakle do mozga, koji mu koristi do ponovnog izlaska na površinu radi ponovnog udisanja.

Ovaj savršeni sistem, koji začuđuje naučnike, jedna je manifestacija ili odraz umjetnosti Allaha dž. š. Zahvaljujući tako uređenom sistemu, u toku jednog zaranjanja kit bez disanja uspijeva više od 15 - 20 minuta ostati na dnu mora.

Štaviše, kada sa morskih dubina najednom izađu na površinu, kitovi ne zadobijaju 'kesosonsku bolest', kao što je to slučaj sa ljudima.

Vjerovatno ste se zapitali, a šta je to 'kesosonska bolest'. To je poremećaj koji nastaje od promjene pritiska na različitim visinama. Da ih ne bi zadesila kesosonska bolest, da, dakle, ne bi došli pod utjecaj razlike pritiska, prilikom zaranjanja na velike dubine, ronioci se zaustavljaju na određenim dubinama i tako svoje tijelo privikavaju na taj pritisak. Na taj način

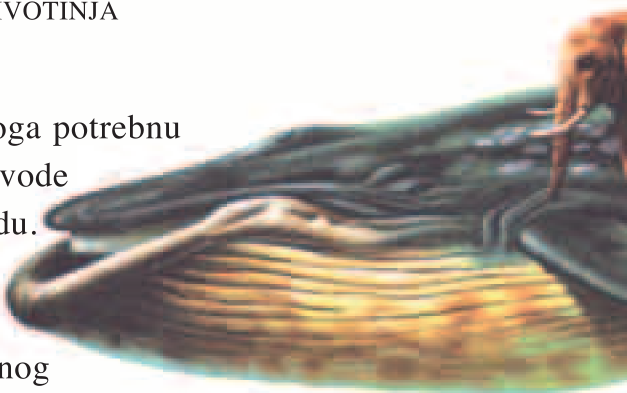
se polahko mogu spuštati na velike dubine. Samo, ne zaboravite; da bi ponovo izašli gore, oni se opet moraju odmarati u određenim razmacima. U protivnom, zbog razlike u pritisku popucali bi krvni sudovi i ronilac bi umro. Kitovi nemaju tih problema. Pošto je Allah dž. š. stvorio kitove sa odlikama koje im omogućavaju život u moru, a čovjeka na kopnu.

Svi vi znate da kit na glavi ima jedan otvor iz kojeg izlazi voda. Dobro, a da li znate da je to kitov nos? Kitovi nos koriste samo za udisanje i izdisanje zraka. Neki ljudi misle da kitovi kroz ovaj otvor špricaju vodu. Kitovi, međutim, samo ispumpavaju zrak iz pluća. Zbog toga što je ovaj zrak pun vodene pare i što je topliji od vanjskog zraka, poima se kao mlaz vode, kada se posmatra iz daleka.

Tijelo kita obično je u obliku torpeda i veoma pogodno za plivanje i probijanje kroz vodu. Dok rep riba obično stoji uspravno u vodi, rep kitova stoji položen vodoravno. Zahvaljujući ovakvom repu, kit svoje tijelo gura kroz vodu.

Ispod kože kita nalazi se masni sloj debeo oko 50 centimetara. Osnovna uloga ovog sloja je da temperaturu tijela drži na oko 34 - 37 stepeni.

Ovdje je potrebno skrenuti pažnju na jednu veoma važnu činjenicu. Kitovi, a i ostale ribe ne piju morsku vodu kako se to misli. Zato što pijenje slane vode šteti

živim bićima. Iz tog razloga potrebnu vodu ribe osiguravaju iz vode sadržane u hrani koju pojedu.

Svake godine u decembru i januaru 'sivi kitovi' iz Sjevernog ledenog mora, prelazeći u južne priobale vode Sjeverne Amerike, plivaju prema Kaliforniji. Radi rađanja mladih, kreću ka toplijim vodama. A ono što je najzanimljivije u toku ovog puta je to što buduća mama, trudna ženka kita ništa ne jede i što, takođe, ne osjeća potrebu za hranom. Tokom dugih ljetnjih dana, oni se nahrane hranom iz sjevernih voda, koje su u tom pogledu veoma bogate. Na taj način dolaze u posjed jednog debelog masnog sloja koji sadrži i više energije no što je potrebno za dugotrajni period seobe. Kitovi ženke porađaju se odmah po dolasku u vode Zapadnog Meksika. Mladi se hrane majčinim mlijekom, podupiru se masnoćama i na taj način, postižu snagu potrebnu za seobu, koju njihove vrste započinju u martu mjesecu.

Kao i svi ostali sisari, i kitovi svoje mlade hrane mlijekom. Međutim, mladi mlijeko ne sišu. U slučaju da sišu, u usta bi im, zajedno sa mlijekom ulazila i morska voda. Kao što smo već prethodno rekli, za kita je štetno pijenje slane vode. Međutim, oko žlijezda

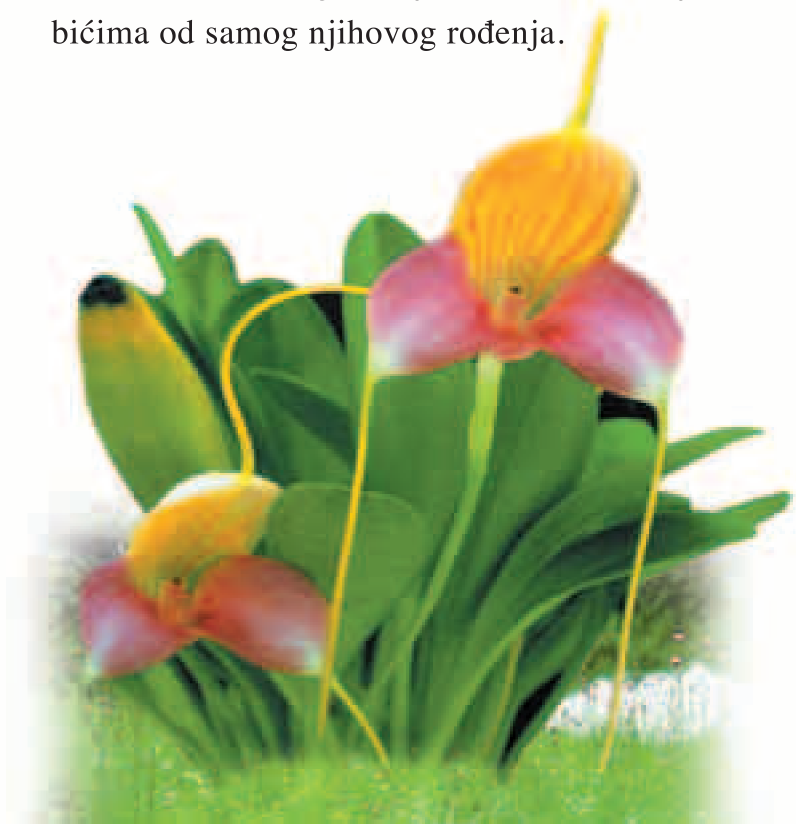
dojki postoji jedan mišićni prsten. Suzavanjem ovog prstena stvara se jedan pritisak i na taj način - kao što je slučaj i kod delfina, o čemu smo već govorili - ženka kita svoje mlijeko uspijeva špricati pravo u usta mladunčetu. Mlijeko kita nije obično mlijeko, već jedna masna materija koja je gotovo u čvrstom stanju. Zahvaljujući tome, mlijeko se ne miješa sa morskom vodom. Ova materija, koju pije, ili bolje reći jede, mladunče, rastvara se u njegovom stomaku. Razložena hrana, u isto vrijeme, podmiruje i potrebe mladunčeta za vodom. Kao što vidite, da bi mogle hraniti svoje mladunče, Allah dž. š., je ženke kita obdario najsavršenijim metodama i odlikama potrebnih za to.

Masna i providna izlučevina, koja se nalazi na očima kita, štiti oči životinje od štetnih utjecaja morske vode. Kit ima veoma dobro izražena čula sluha i dodira. Kada je pod vodom, on proizvodi različite glasove, i slušajući odjek ovih glasova, kit uspijeva pronaći smijer. Princip rada ovog čula isti je kao princip na kome radi radar. Inače, radar je čovjek napravio imitirajući ovu odliku kitova. Naučnici vjeruju da ovi glasovi, koje proizvode kitovi, predstavljaju jedan veoma zamršen jezik, koji, takođe, ima veoma bitnu ulogu u njihovom međusobnom sporazumijevanju.

ZAKLJUČAK

Sada razmislite o onome što ste do sada saznali o životinjama. Na kraju, saznali ste dosta podataka o životinjama, od toga da ovca svoje mladunče poznaje po mirisu, do toga da svaka zebra posjeduje pidžamu sa linijama različitog oblika i simetrije.Najbitnije saznanje do koga ste došli u ovoj knjizi je to da je Allah dž. š. Onaj koji je ovim životinjama dao odlike koje posjeduju.

Kao što ste tokom cijele ove knjige vidjeli kroz svaki primjer, Tvorac svih živih bića, Allah dž. š., podučio ih je znanju potrebnim za njihov život. Određeni dio ovog znanja Allah dž. š. daje živim bićima od samog njihovog rođenja.

Naprimjer, vi znate da morate otvoriti oči dok čitate ove redke. Ali nije dovoljno samo znati da je potrebno oči držati otvorenim. Isto tako potrebno je da se u vašim očima istovremeno obavi i niz drugih procesa. To možete uporediti sa nekom kompjuterskom igricom. Da biste pokrenuli igricu, dovoljno je samo da pritisnete na dugme 'play', ali, uporedo sa tim u kompjuteru počinje veoma mnogo složenih procesa, koji su neophodni da biste vi s uživanjem mogli igrati svoju igricu. Dalje, kako god je nemoguće da kompjuter nastane sam od sebe, isto tako nemoguće je da sami od sebe nastanu i svi dijelovi potrebni da bi oko moglo vidjeti. Kao i sve ostalo, i naše oči, a i cijelo tijelo, na jedan besprijekoran i savršen način stvorio je Allah dž. š.

Eto, Sveznajući Allah dž. š. obdario je i vas fizičkim karakteristikama koje funkcioniraju od samog vašeg rođenja. Inače, zbog ovih neprocjenjivih poklona mi Mu moramo biti zahvalni, moramo Mu seneprestano zahvaljivati na tome.

Inače, u svakom čovjeku, koji posjeduje pamet, poveća se vjera u Allaha dž. š. i poštovanje prema Njegovoj neograničenoj moći i znanju, nakon što sazna za ove činjenice. Zapravo, čak samo jedna odlika nekog živog bića odmah nas podsjeti na Allaha

dž. š. Ne samo živa bića; sve ono što postoji i što se dešava oko nas jasni su dokazi postojanja našeg Gospodara, Allaha dž. š. Ova značajna činjenica na slijedeći način se ističe u jednom kur'anskom ajetu:

Stvaranje nebesa i Zemlje, smjena noći i dana, lađa koja morem plove s korisnim tovarom za ljude, kiša koju Allah pušta s neba pa tako u život vraća zemlju nakon mrtvila njezina - po kojoj je rasijao svakojaka živa bića, promjena vjetrova, oblaci koji između neba i Zemlje lebde - doista su dokazi za one koji imaju pameti. **(Bekara, 164)**

U tom slučaju, ni vi ni slučajno ne zaboravljajte da je naš Gospodar, Allah, dž. š., Taj koji posjeduje neograničenu moć i da je On Taj koji nas je obdario svim blagodatima koje uživamo. Ne ispuštajte iz glave da sve ljepote koje vidite oko sebe, postoje zahvaljujući Njegovom jedinstvenom stvaranju.

"Hvaljen neka si"
- rekoše oni - "mi znamo samo
ono čemu si nas Ti poučio;
Ti si Sveznajući i Mudri."
(El Bekara, 32)